

షాడో ఇన్ హైదరాబాద్

MVS
PUBLICATIONS

మర్దుబాబు

షాదో ఇన్ హైదరాబాద్!

“ఒన్...టు...త్రీ... ఫోర్; ఒన్...టు...త్రీ... ఫోర్,
ఒన్...టు...త్రీ” రిథం తప్పకుండా పుచ్చరిస్తూ;
అంకెలకు అనుగుణంగా అడుగులు వేస్తున్నది బిందు.

అక్కడికి కొద్ది దూరంలోనే పున్న కుషన్ చైర్లో
కూర్చుని ఫిలిం ఫేర్ తిరగేస్తున్నాడు షాదో.

“వన్...టూ...వన్...టూ” బిందు అడుగులు లెక్క
తప్పాయి. మోకాలు మెలికపడటంతో బోర్లా పడింది.

అప్పటికీ తలనత్తి చూడలేదు షాదో.

ఉక్రోశంతో లేచి గబగబా అడుగులు వేస్తూ అతన్ని
సమీపించింది బిందు. చేతిలోవున్న మాగజైన్‌ని విసురుగా
వూడలాక్కున్నది.

కుర్చీ వక్కనేవున్న టీసాయీమీది పనామా పాకెట్
అందుకున్నాడు షాదో. “చూడు బిందూ, కరాచీ నేర్పు
కునేవారు ముఖ్యంగా అలనరుచుకోవలసింది - సహనం.

ఓపిక, పట్టుదల లేకపోతే నువ్వు వంద సంవత్సరాలు ప్రాక్టీస్ చేసినా ఆ విద్య నీకు వంట బట్టదు.”

నడుముమీద చేతులు వుంచుకుని సీరియస్ గా చూసింది నింది. “అంటే నీ ఉద్దేశ్యం నాకు సహనం లేదనేగా?”

సిగరెట్ వెలిగించుకుని అగ్గిపుల్లను మధ్యకు విరిచి గదిమూలకు విసిరాడు షాడో.

“కనపడుతూనే వుంది. అడుగు వేయటం చేతకాక బోల్తాపడటం, పడ్డాననే పుక్రోషంతో నా మీదికి దండెత్తటం ఇవన్నీ సహనానికి మంచి ఉదాహరణలు.”

నింది వదనం కోపంతో మందర పుష్పంలా తయారయింది. పళ్ళు బిగించి షాడో చేయి పట్టుకొని బలంగా ముందుకు గుంజింది. మోకాళ్ళకు కాళ్ళు అడ్డంపెట్టి షాడో విధానాన్ని పునయోగిస్తూ భుజంమీది నుంచి ఎత్తి అవతలకు విసిరింది.

పల్లెలు కొడుతూ గది మూలకువెళ్ళి, కింద పడ్డాడు షాడో. నోట్లోవున్న సిగరెట్ ఎగిరి అవతల పడిపోయింది. పాంటుకు అంటిన డుమ్ము డులుపుకుంటూ లేచి విలబడ్డాడు.

“పద్ద పద్దన్నకొద్దీ... నీకు ‘జూడో’ నేర్పటం తప్పని యిప్పుడు అనిపిస్తోంది. రేపటినుంచి కరాచీ క్లాసులు మూసేస్తున్నాయి. నీకు కోపం వచ్చినప్పటిల్లా నీ చేతి దెబ్బలు తినే ఓపిక నాకు లేదు” అన్నాడు డ్వారంవైపు అడుగులు వేస్తూ.

నింది కోపం మటుమాయం అయిపోయింది. చటు

క్కున అడ్డువెళ్ళి, “రాజూ, ఈ ఒక్కసారికి ఉమించు.... ప్లీజ్ ప్లీజ్” అన్నది గడ్డం పట్టుకుంటూ.

ఆమె భుజాలచుట్టూ చేతులుచుట్టి దగ్గిరికి లాక్కున్నాడు షాడో. తలవంచి ముఖంమీదికి వంగాడు.

ట్రేంగ్ ట్రేంగ్ మని మోతలుచేస్తూ వారి ఏకాంతానికి అడ్డువచ్చింది గదిలోవున్న చెలిఫోన్.

గట్టిగా నిట్టూర్చి షాడో చేతులను వదిలించుకుంది నింది. రిసీవర్ అందుకుని “హెల్లో” అన్నది.

“ఏమ్మా బిందూ.... రాజా వున్నాడా?”

ఆశ్చర్యంతో కనుబొమ్మలు పైకి ఎత్తి షాడో వంక చూసింది నింది. ఆ రోజు ఆదివారం. కులకర్ణిగారు వచ్చేందు గంటలదాకా ఆఫీసుకు వెళ్ళరు. ఆయన ఇంటి దగ్గర్నించి సామాన్యంగా ఫోన్ చేయరు.

“మాడు బిందూ, రాజా యీ రోజు పేసరు చూశా దేమో కనుక్కో!” అవతలివైపు నుంచి హెచ్చరించారు కులకర్ణి.

గబగబా అవతలి గదిలోకి పరుగుదీశాడు షాడో. నీట్ గా టేబిల్ మీద మడతలు పెట్టివున్నాయి ఆ రోజు వార్తా పత్రికలు.

చైమ్స్ ఆన్ ఇండియా తీసి మొదటిపేజీ చూశాడు. ఏమీ వింత కనిపించలేదు. రెండవ పేజీ... మామూలు వార్తలే. మూడవ పేజీ... అన్నీ కమర్షియల్ ఎడ్వర్టైజ్ మెంట్స్. నాలుగవ పేజీ... షాడో కనుబొమ్మలు ముడి పడ్డాయి. అవతల కులకర్ణిగారు ఫోన్ దగ్గరే వున్నారన్న

విషయం కూడా మరిచిపోయి ఆ వార్తను చదవటం ప్రారంభించాడు.

“షాదో! షాదో!! షాదో!!!

దొంగతనాలు చేయటంలో సరిక్రాంత రికార్డులను సృష్టించిన గజదొంగ షాదో! పోలీసులను, పి.ఐ.డి.లను ముప్పతిప్పలు పెట్టి మూడు చెరువుల నీళ్ళు త్రాగించిన మేధావి షాదో!! ఎటువంటి తాళాలనైనా అపరీలగా తెరిచి సొత్తును అపహరించటంలో అందచేసిన చేయి షాదో!!!

గత రెండు మూడు సంవత్సరాలుగా ఈ షాదో తెర బాటుకు వెళ్ళాడు. ప్రజలు గుండెలమీద చేతులు వేసుకొని హాయిగా నిద్రించగలిగారు. కాని షాదో మళ్ళీ రంగంలోకి దిగినట్లు వార్తలు వస్తున్నాయి వంటరిగా దొంగ తనాలు చేసే యీ షాదో, యీసారి పెద్ద మూలాను సమ కూర్చుకొని దేశాన్ని మొత్తం కొట్లగొట్టాలని పథకం వేస్తున్నట్లు మాకు అందినవార్తలు తెలుపుతున్నాయి. ప్రభుత్వం వెంటనే తగువర్యలు తీసుకొని షాదోని బంధించాలి. లేక పోతే ప్రమాదం తప్పదు—టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా, హైదరాబాద్ విలేజ్.”

సిగిరెట్ చివరికంటా కాలి, వ్రేళ్ళను చురుక్కు నుని పించటంతో పులిక్కిపడి పేపర్లోనుంచి తల ఎత్తాడు షాదో.

అవతలి గదిలోకివెళ్ళి బిందు చేతిలోనుంచి రిసీవర్ని అందుకున్నాడు. “రాజా.... ఏమని నిర్ణయించుకున్నావ్?” గంభీరంగా వినిపించింది కులకర్ణిగారి కంఠం.

“ప్రస్తుతం మనకు అర్జంట్ ఎమెన్సన్ మెంబర్స్ ఏమీ లేవుగదా సార్!” అడిగాడు షాదో.

“ఒక్క క్షణం ఆగు. తమక్కొని చెప్పాను” అంటూ మరొక ఫోన్ డయల్ చేసి పి. ఐ. డి. హెడ్ క్వార్టర్స్ని కంటాక్టు చేశాడు కులకర్ణి.

ఇంటర్నల్ ఎమెన్సన్, ఫారిన్ ఎమెన్సన్ డిపార్ట్ మెంట్లో వున్న డ్యూటీ క్లర్కులు.... కొత్తవిశేషాలేమీ లేవని తెలియ చేశారు.

“లేవు రాజా.... ఐ కెన్ గివ్ మాక్సిమమ్ ఇఫ్టిన్ డేస్.”

కాలెండర్ చూస్తూ రెండు క్షణాలు ఆలోచించాడు షాదో. “ఆల్ రైట్ సార్. నేను యీ రోజే బయలుదేరుతున్నాను” అని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

గది బయటినుంచి బిందు కంఠం చూడబడిగా విని పిస్తోంది “మాయా.... నా సూట్ కేస్ ఎక్కడ వుంది? ఆ లాండ్రి ఇంటిల్స్ నీ బట్టలు అసలు యిస్తావో యివ్వడో తెలుసుకురా.... అమ్మా! ఫాదర్ ఎక్కడ? నేను హైదరాబాద్ వెళుతున్నా.... వారం పదిరోజులు ఆపుతుంది వచ్చేసరికి. ఆపును. రాజా, నేనూ వెళుతున్నాం. ఫాదర్ కి ఫోన్ చేసి చెప్పు. నాకు టైం లేదు.”

బెడ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళి నాలుగు జతల బట్టల్ని బ్రీఫ్ కేస్ లో పెట్టుకొని తల ఎత్తేసరికి, చిన్న సూట్ కేస్ తో ఎదురుగా ప్రత్యక్షమయిన బిందును చూసి ఆశ్చర్య పోయాడు షాదో.

“మిస్టర్ షాదో.... ఇది పర్సనల్ వ్యవహారం. అఫీసు

పని కాదు. నీ పర్సనల్ వ్యవహారాలు నేను లేకుండా సెటిల్ అవటానికి వీలులేదు,” ఖండితంగా చెప్పింది.

వారిందరూనికీ ప్రయత్నించాడు షాడో. కంఠకోష తప్ప ఫలితం లేకపోయింది. విధిలేక ఆమెను వెంటబెట్టుకుని డిల్లీ సెంట్రల్ కి వచ్చాడు.

టికెట్ కౌంటర్ దగ్గరికి వెళ్ళేసరికి నవ్వుతూ ఎదురు వచ్చాడు శ్రీకర్.

“టిక్కెట్లు తీసుకున్నాను. పద గురూ....” అంటూ చేయిపట్టుకొని ప్లాట్ ఫారంమీదికి లాక్కువెళ్ళాడు.

హైద్రాబాద్ పోయే ఎక్స్ ప్రెస్ రెడీగా నిలబడి వుంది. శ్రీకర్ వెనుక ఒక కంపార్ట్ మెంటులో అడుగుపెట్టి.... ప్రశ్నలు వేయటానికి కూడా ఓపికలేక ఒక బెర్త్ మీద కూలబడ్డాడు షాడో.

ఎదురుగాఉన్న బెర్త్ మీద ముఖేష్, సి.ఐ.డి. సెక్యూరిటీ కార్పస్ వాసు కూర్చుని కార్డ్స్ అడుతున్నాడు.

“బాస్ మాకు పదిరోజులు రీవ్ ఇచ్చారు. సరదాగా హైద్రాబాద్ చూద్దామని బయలుదేరాం” వాసుదగ్గర గెలుపు కున్న పది రూపాయల నోటును జేబులోకితొస్తూ అన్నాడు ముఖేష్

2

“గ్రేట్ రెడీ: సిక్ండ్రాబాద్ స్టేషన్ వచ్చేసింది” ద్వారం దగ్గర నిలబడి బయటికి తొంగిచూస్తున్న శ్రీకర్ హెచ్చరించాడు.

బద్ధకంగా వళ్ళువిరుచుకుంటూ లేచాడు షాడో. దుప్పటి ముసుగుపెట్టి గాఢ నిద్రపోతున్న బిందును లేపాడు.

“షాడు స్టేషన్ అప్పడే రావాలా; యింకోగంట ఆగి వస్తే దీని సొమ్మేం పోయిందీ!” అంటూ బెర్త్ మీదినుంచి కిందికి దిగింది బిందు.

చెవులు చిల్లులు పడేలా కూతపెడుతూ స్టేషన్ లో ఆగింది ట్రైన్. షాడో బృందం అంతా ప్లాట్ ఫారంమీదికి చేరింది. సూట్ కేసులు, ఎయిర్ బేగ్ లు ఘజాలమీద వేసుకొని బయటికి వచ్చారు.

“రాణీ గంజి” టాక్సీలో కూర్చుంటూ డ్రయివర్ కి అడ్రసు చెప్పాడు షాడో. పది నిముషాల తరువాత రాణీ గంజి బస్ స్టాండ్ పక్కనేవున్న చిన్న సందులో ఆగింది టాక్సీ.

హారన్ విగ్ బయటికి వచ్చిన ఒక వృద్ధురాలు, షాడోని చూడగానే ఆనందంతో నోట మాటరాక బొమ్మలా నిలబడి పోయింది.

“పిన్నీ, బాబాయి యింట్లో లేరా?” నవ్వుతూ ఆమె కాళ్ళకు నమస్కరించాడు షాడో.

అప్పటికి ఆమె తేరుకోగలిగింది, “జీతే రహో బేబూ; వెయ్యి సంవత్సరాలు వర్దిల్లు, ప్రొద్దునే నీ గురించి అనుకున్నాం. లోపలకు రండి, బజార్లో నిలబడటం ఏమిటి?” హడావుడిగా వారందరినీ లోపలకు తీసుకుపోయింది.

ఒకరి తరువాత ఒకరుగా తనవారినందరినీ పరివరయం చేశాడు షాడో.

బిందువంక సాఖిప్రాయంగా చూసిందామె.

“కోడలపిల్ల కావాలని అన్నావ్ గదా... అందుకని నెంబ బెట్టుకు వచ్చాను వీన్నీ” బిందును ఆమె ముందుకు తోస్తూ వివరించాడు షాదో.

బిందు బుగ్గలు పుటికి మెరికలు విరిచిందామె. బిందు ముఖం సిగ్గుతో ఎర్రగా కందిపోయింది. కోరగా చూసింది షాదో వైపు.

గోడలమీద వున్న పోటోలవంక చూడటం ప్రారంభించాడు షాదో. పాత్రసామాను ధనదనా మ్రోగిస్తూ వంట చేసిందా వృద్ధురాలు. ఆందరికీ భోజనాలు పెట్టింది. మంచాలు వాల్చి వక్కలు వరిచింది.

ముందున్న సమస్యలను మరిచి... గాఢనిద్రలో మునిగి పోయా రందరూ. వనామా వెలిగిండుకొని లోపలి గదిలో పచ్చార్లు చేస్తూ ఆలోచనల్లో మునిగిపోయారు షాదో.

“రాజా బేటా! ఈ రోజున యిలా విరివారంగా బ్రతుకుతున్నానుంటే అందుకు కారణం నువ్వు. నువ్వు మమ్మల్ని సాయం చేయమని ఆడగటం బాగోలేదు. ఏం చెయ్యాలో చెప్పు. ఐదు విముషాల్లో పూ ర్తిచేసుకువస్తాను.”

చిరునవ్వుతో ఆశనివంక చూశాడు షాదో. అరవై సంవత్సరాల వయస్సు వుంటుంది. ఆశానుభావాడు; వయస్సు మీరినా దేహదారుడ్యం యిసుమంతయినా తరగని బలశాలి.

సీతారామ్.... ఒకానొకప్పుడు పేరుపొందిన వస్త్రాడు.

కాలం కలిసిరాక దాటుజుమైన నీడరికంతో బాధపడు తున్నాడు. పెళ్ళికి ఎదిగిన కూతురు.... నంసార నిరహణా బాధ్యత అతన్ని క్రుంగతీసి హాస్పిటల్ పాలు చేశాయి. షాదో దొంగగా జీవితం గడుపుతున్న రోజులవి. అనుకో కుండా సీతారామ్ తో వరివయం అయింది. ఆ జ్ఞానం నుంచీ సీతారామ్ దారిద్ర్యం తొలిగిపోయింది. షాదో యిచ్చిన డబ్బుతో కూతురికి వివాహంచేసి.... చిన్న పాన్ షాపు పెట్టు కొని చీకూ చింతా లేకుండా జీవిస్తున్నాడు.

“బాబాయ్! నా పేరు పెట్టుకొని ఎవరో దొంగతనాలు చేస్తున్నారు. వారి ఆంతు చూడాలి” ము క్తనరిగా తను వచ్చిన కారణాన్ని వివరించాడు షాదో.

“రాజా బేటా! నాకు రెండు రోజులు వ్యవధి యివ్వు. ఆ ములా ఈ ప్రాంతాల్లోనే వుందని అంటున్నారు. తెలుసు కొని చెప్తాను” ప్రామిష చేశాడు సీతారామ్.

అన్నట్లుగానే మరునాడు సాయం సమయానికి ఇన్ ఫర్ మేషన్ తో తిరిగివచ్చాడు.

“బేటా.... పెరేడ్ గ్రౌండ్స్ ప్రక్కన సీబర్డ్ క్లబ్ వుంది. అందులో ఈ ములాకు సంబంధించిన వివరాలు తెలుస్తాయని వినవచ్చింది.”

కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని స్మార్ట్ గా తయారై వున్నాడు ముఖేష్. శ్రీకర్, వాసులు, పంజాబీ ద్రున్ తో దేవకన్యలా మెరిసిపోతోంది బిందు.

టాక్సీలో సీబర్డ్ క్లబ్ దగ్గరికి వెళ్ళారు.

“ముఖేష్ ... ఇక మన ఎన్సైన్ మెంట్ స్టార్ అయింది”
టాక్సీ దిగుతూనే హెచ్చరించాడు షాదో.

రెండవ తలుపు తెరుచుకొని దూరంగా వెళ్ళిపోయాడు ముఖేష్. వాసు మరొకపక్కకు పోయాడు. శ్రీకర్ అందరికంటే ముందు క్లబ్ లోకి వెళ్ళాడు. బిందును వెనుకగా రమ్మని చెప్పి షాదో క్లబ్ అవరణలో అడుగు పెట్టాడు.

వరండాలోనే రిసెప్షన్ డస్క్ వుంది. వందరూపాయల నోటును రిసెప్షనిస్టు మీదికి విసిరాడు షాదో. ఆమె ఇచ్చిన టోకెన్ ని ముఖద్వారంవద్ద చూపించి లోనికి పోయాడు.

ఎయిర్ కండిషన్ హాలు అది. కస్టమర్స్ తో కిక్కిరిసి వుంది. నీలంరంగు యూనిఫాం ధరించిన వెయిటర్ల పానీయాలు వింపిన గ్లాసులతో హడావుడిగా అటూయటూ తిరుగుతున్నారు.

ఒక చివరగా వున్న ఛేబీర్ దగ్గరికి వెళ్ళి, బేరర్ ని పిలిచి విస్కీ అర్డర్ యిచ్చాడు షాదో.

ఒకరి తరువాత ఒకరుగా ముఖేష్, శ్రీకర్, వాసు, బిందులు.... ఆ పరిసరాలలో వున్న కుక్కలను ఆక్రమించు కున్నారు.

కోర్కాలో తెప్పించుకుంది బింసు. విస్కీ పిప్ చేస్తున్న షాదో వంక కోసంగా చూసింది.

అది గమనించనట్లు వచ్చేపోయే వారివంక చూస్తున్నాడు షాదో. ఆర్డినరీ బార్ హౌస్ అది. ప్రత్యేకమైన ఎట్రాక్షన్స్ ఏమీ లేవు.

పక్కనుంచి పోతున్న వెయిటర్ ని సైగ చేసి దగ్గరికి పిలిచాడు. “పెప్పెషర్ ప్రోగ్రాంలు ఏమైనా వున్నాయా?” పదిరూపాయల నోటును ఛేబీర్ మీద పెడుతూ అడిగాడు.

ముఖంలో ఎటువంటి భావాలు కనిపించనీయకుండా నీరియవ్ గా ఆ నోటును జేబులో పెట్టుకున్నాడతను.

“గ్రాండ్ ఫ్లోర్ లో పెక్స్ బాంట్ సుమిత్ర డాన్స్ వుంది. గాంబ్లింగ్ పెక్స్ బేస్ మెంట్ లో వున్నది” అని అర్థంబుగా అవతలికి వెళ్ళిపోయాడు.

విస్కీ గ్లాసు ఖాళీ చేసి లేచి నిలబడ్డాడు షాదో. కర్టెన్ తో మూసివున్న ద్వారం దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

పహిల్వాన్ లవంటి దృఢకాయలు యద్దరు అక్కడ నిలబడి వున్నారు. వాలెట్ తెరిచి పట్టుకున్నారు షాదో. రెండు వందరూపాయల నోట్లు చేతులు మారాయి. కర్టెన్ తొలగించి గాంబ్లింగ్ హాలుకు దారిదూపించారు వారిద్దరూ.

రకరకాల అటలు, మహా రంజుగా నడుస్తున్నాయి. ఒక్కొక్క ఛేబీర్ చాటి యారో షూటింగ్ కౌంటర్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు షాదో.

“మీరు కోరిన నెంబర్ ని కొడితే పదిరెట్లు యిస్తాం. మేం చెప్పిన నెంబర్ ని షూట్ చేస్తే పాతికరెట్లు యిస్తాం. జంటిల్మన్.... మీ అదృష్టాన్ని, మీ చేతి నేర్పరికనాన్ని పరీక్షించుకోండి!” మత్తెక్కించేలా నవ్వుతూ మాటలతో అక్కడ చేరిన వారందరినీ మురిపిస్తున్నది కౌంటర్ లో వున్న సుందరి.

అక్కడే నిలబడి వెయిటర్ చేత మరో రెండు పెగ్గుల

విస్కీ. తెప్పించుకున్నాడు షాదో. కిక్కు ఎర్రబడ్డాయి. కొద్దిగా తూలుతు కనిపించటం ప్రారంభించింది.

అఖి పెగ్గని రెండుగుక్కల్లో ఫిష్ చేసి వాలెట్ లో నుంచి ఐదు వందల రూపాయల్ని టేబుల్ మీదికి విసిరాడు “నెంబర్ ఫైవ్” అని అంటూ. చుట్టూ ఎక్కించేలా నవ్వుతూ యారోని అతనికి అందించింది డీలర్. రెక్కలెన్గా విసిరాడు షాదో. యారోతోయి అరుమీద గుచ్చుకుంది.

“బాడల్క్ సార్.... ట్రై వన్స్ ఎగైన్” సానుభూతిగా అంది అనుందరి. కోపంగా మరో ఐదు వందలు అదే నెంబర్ మీద కాశాడు షాదో. ఈసారి యారో నాలుగు మీద దిగబడింది.

“ఇలా కాదు సర్.... మీరు నెంబర్ని ఎన్నుకుంటే లాభంలేదు. మేము చెప్పిన నెంబర్ మీద కాయండి. లక్ తిరిగితే మీరు కాసినదానికి పాతికరెట్లు యిస్తాం” నమ్మకంగా చెప్పిందామె.

రెండు ట్రజాలు ఆరోదించి వాలెట్ లోపున్న అఖి ఐదువందలూ తీసి పట్టుకున్నాడు షాదో.

“నెంబర్ నైన్” అన్నది డీలర్.

నెంబర్ నైన్ మీద డబ్బుపెట్టి యారోని అందుకున్నాడు. పది అడుగుల దూరంలో నెంబర్లుపున్న రంగు చక్రం.... గిరగిరా తిరుగసాగింది. దాని వేగాన్ని కంట్రోలు చేసే బటన్ డీలర్ కాలిబొటన వేలికింద వుంది.

మొదటి రెండుసార్లు అబజన్ ని నొక్కి షాదో నెంబర్ ని మిస్ చేయించిందామె.

వణుకుతున్న చేతిని అడుపులో పెట్టుకోవటానికి నిఫల ప్రయత్నంచేస్తూ.... కన్నుమూసి కన్ను తెరిచేటంతలో యారోని ముందుకు విసిరాడు షాదో.

డీలర్ బజన్ ని నొక్కి టైం లేకపోయింది. యారో సూటిగా వెళ్లి నెంబర్ నైన్ మీద దిగబడింది.

“యక్సరెంట్ సార్.... మీ చేయి మరొకరు నెంబర్ చెవితే బాగా పనిచేస్తుంది. ఈసారి మేము కూడా బెట్ చేస్తాం యారో మీరు వినరండి” అంటూ షాదో చుట్టూ మూగారు ముగ్గురు యావనలు. ఒక యువతి.

ఐదు వందలకు పాతికరెట్లు రెక్కకట్టి యిస్తూ చుట్టూ చూసింది డీలర్. నీలంరంగు సూట్ ధరించిన ఆశాను బాహుదోకడు ఆమె సైగను అందుకుని అక్కడికి వచ్చాడు.

“సార్.... యీ చిన్న చిన్న పోటీలు మీలాంటి వారికి నామర్దా సార్. అలాంటి వుంటే రమ్మి వుంది.... బ్లాక్ జాక్ వుంది. అవి కాదని అంటే సుమిత్ర దాన్స్ వుంది. కమాన్ సార్.... బాప్ ఎ బెటర్ టైం” అంటూ షాదో భుజం పట్టుకొని అక్కడినుంచి లాక్కుపోయాడు.

డీలర్ యిచ్చిన నోట్లను జేబులో కుక్కుకుంటూ తదబదుతన్న అడుగులతో అతన్ని అనుసరించాడు షాదో.

పక్కగది నీలంరంగు దీపాలతో అలంకరించబడి వుంది. మెత్తటి సోఫాలలో దాదాపు వందమంది వ్యక్తులు ఆసీనులై ఎదురుగావున్న పేదక మీదికి చూస్తున్నారు.

షాదోని ఒక సోఫాలో కూర్చోపెట్టి.... బేరర్ తెచ్చిన విస్కీ గ్లాసు చేతికి యిచ్చాడు జ్ఞానూట్ దరించినవ్యక్తి. ఉన్నట్టుండి వినపస్తున్న మ్యూజిక్ ఆగి పోయింది. వేదికమీది నీలంరంగు కర్టెన్ పక్కకు తొలగింది.

వెంటనే గుండెలు పిండివేపే వెన్నెన్ మ్యూజిక్ ప్రారంభం అయింది. ఆ మ్యూజిక్ కి అనుగుణంగా డాన్స్ చేస్తూ వేదికమీది నుంచి కిందకిదూకి సోఫాల వద్ద తిరుగడ సాగింది—నెక్స్టాప్ సుమిత్ర.

ఇరవై రెండు ఇరవై అయిదు సంవత్సరాల వయస్సు వుంటుంది ఆమెకు.

అందగత్తె అని అనటం కంటే—ఆమె వీరుడు ప్రకారం నెక్స్టాప్ అనటమే సముచితంగా వుంటుంది.

ప్రేక్షకులను వెర్రి ఎత్తిస్తూ.... పట్టుకోవటానికి వచ్చిన చేతుల్ని నేర్పుగా తప్పించుకుంటూ అరగంటసేపు అందరినీ పిచ్చివాళ్ళను చేసి తెరచాటుకు వెళ్ళిపోయింది.

రైట్లు వెలిగాయి.... ప్రేక్షకులందరూ ఒకరి నొకరు తోసుకుంటూ వేదికపై వై పరుగులు తీశారు.

నీలంరంగు యూనిఫాం ధరించిన క్లబ్ పిబ్బుండి వారం దర్శి అడ్డుకున్నారు. మరొక్కసారి మ్యూజిక్ మారింది. ఈసారి మరొక సుందరి డాన్స్ చేసింది. ఆమె అయిదవ అఖరుకావోతున్న తరుణంలో వేదిక ప్రక్కనోంచి దుస్తులు మార్చుకొని హాల్లోకి వచ్చింది సుమిత్ర.

అంతవరకూ ఒక ప్రక్కగా నిలబడిన దృఢకాయ

దొకడు ఆమెకు ఎదురువెళ్ళి ఒక సోఫాలో కూర్చోపెట్టాడు.

విస్కీ గ్లాసును చేతుల్లో తిప్పుతూ.... లేచి. అక్కడికి సమీపంలోవున్న స్తంభాన్ని ఆనుకొని నిలబడ్డాడు షాదో.

“సుమీ ... సేట్ గోవర్ధన దాస్ యీ రోజు యిక్కడే వుంటాడు” సుమిత్ర చెవిలో రహస్యంగా అంటున్నాడో వ్యక్తి.

నిర్వికారంగా తల వూపింది సుమిత్ర. వెంటనే ఒక నన్నపాటి వ్యక్తి వారి దగ్గిరికి వచ్చాడు. అతని చేయి పట్టుకొని.... మరో ద్వారం గుండా లోపలికి వెళ్ళి పోయిందామె.

హేండ్ కర్చివతో ముఖం తుడుచుకుంటూ లేచి, అక్కడికి పది అడుగుల దూరంలో వున్న టెలిఫోన్ దగ్గిరికి వెళ్ళాడో దృఢకాయుడు.

డాన్సర్ అడ్డురావటం వల్ల అతనికి సమీపంలోకి వెళ్ళ లేక పోయాడో షాదో.

3

“వినోద్ ఎంటర్ ప్రైజెస్ చోరీ—పది లక్షల రూపాయల అవహరణ! నేటి రాత్రి బిర్కత్ పురాలో నున్న వినోద్ ఎంటర్ ప్రైజెస్ ఆఫీసును కొల్లగొట్టి దాదాపు పదిలక్షల రూపాయల విలువచేసే బంగారు నగలను దోచుకుంది ఒక దొంగల ముఠా. పటిష్టమైన—ఇసుప పెట్టెను తెరిచి యీ దొంగతనం చేశారు. ఈ విషయాన్ని ఆధా

రంగా చేసుకొని యీ దొంగకవనం షాదో ఆధ్వర్యంలో జరిగిందని భావిస్తున్నారు పోలీసులు. ఇన్వెస్టిగేషన్ కోసం సాగుతున్నది.”

పేపర్ మడిచి పక్కన పెడుతూ షాదో పంక చూశాక ముఖేష్.

బిందు తొడలమీద తల పెట్టుకొని, కనులు అరమాసి ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు షాదో.

“పేట్ గోవర్ధన దాస్ కి వినోద్ ఎంటర్ ప్రయిజెస్ కి ఏదైనా సంబంధం వుందేమో తెలుసుకోవాలి ముందు” అన్నాడు కళ్ళు తెరువకుండానే.

వెంటనే బయటికి పరుగు తీశాడు శ్రీకర్. పావు గంటలో తిరిగి వచ్చాడు. “గురూ! యువార్ డామ్ కర్కె. గోవర్ధనదాస్ ఆ కంపెనీకి మానేజింగ్ డైరెక్టర్” అని చెప్పాడు.

పనామా వెలిగించుకుంటూ లేచి కూర్చున్నాడు షాదో. అందరినీ దగ్గరికి పిలిచి ఒక పథకాన్ని వివరించాడు.

“ఈ డెబ్బతో షాదో తదాఖా వారికి తెలిసి రావాలి. ప్లాను అమోఘంగా వుంది” షాదో భుజంమీద చదుస్తూ మెచ్చుకున్నాడు ముఖేష్.

అందుకు కావలసిన ఏర్పాట్లు చేయటానికి కదలి పోయారు శ్రీకర్, వాసులు.

రాత్రి పన్నెండు గంటలయింది. సీబిర్ క్లబ్ నెమ్మదిగా ఖాళీ అవటం ప్రారంభించింది. పోర్టికోలో వున్న

కారులన్నీ ఒకటొకటిగా వెళ్ళి పోయాయి. మూడే మూడు అంబాసిడర్లు మిగిలిపోయాయి.

పెరేడ్ గ్రౌండ్స్ చుట్టూ తిరుగుతున్న ఏమెంట్ రోడ్డు మీదినుంచి పక్కకు మళ్ళి మెల్లిగా క్లబ్ ఆవరణకు సమీపంలో ఆగింది ఒక టాక్సీ.

తెల్లటి దుస్తులు ధరించిన యిద్దరు యువకులు టాక్సీలోనుంచి దిగి క్లబ్ ఎదురుగా వున్న ఇరానీ హోటల్ లోకి వెళ్ళారు.

మరో రెండు నిమిషాలు గడిచిన తరువాత ఆరు అడుగుల పైనవున్న ఛాీ ఆకారం టాక్సీలోనుంచి బయటికి వచ్చింది.

క్లబ్ గేటుకు అనుకొని నిలబడి బీడీ కాల్చుకుంటు న్నాడు వాచ్ మన్. అతని దగ్గరికి వెళ్ళి అగ్గిపెట్టె ఆడి గిందా ఛాీ ఆకారం.

“చిచ్చా! ఉద్యోగం ఎలావుంది? నిలబడి నిలబడి విసుగు పుట్టటం లేదూ?” అంటూ సానుభూతితో మాటలు ప్రారంభించింది.

మాటలాడటానికి తోడుదొరికేసరికి ద్యూటీ సంగతి మరిచిపోయి కబుర్లుచెప్పటంలో మునిగిపోయాడు వాచ్ మన్.

టాక్సీలోనుంచి ఒక యువతి దిగి చల్లగా కాంపౌండ్ లోకి అడుగు పెట్టటం గాని... నిలబడివున్న మూడు అంబాసిడర్ల పెట్రోలు ట్యాంక్ లలో పంచదార పొయ్యటం గాని అతనికి కనిపించలేదు.

నిశబ్దంగా తన పని పూర్తి చేసుకొని చేతులు దుడుపు

కుంటూ కాంపౌండ్ దాటి ఇరానీ హాటల్లోకి వెళ్ళి పోయిందామె.

పది నిమిషాలు గడిచాయి. క్లబ్ లోనుంచి ఒక వ్యక్తి వచ్చి పోర్టికో చివరగా వున్న అంబాసిడర్ లో కూర్చున్నాడు. ఇంజన్ స్టార్ట్ చేసి ఆవరణ దాటించాడు. వంద గజాల దూరం పోయి అగి పోయింది అంబాసిడర్. పెట్రోలు టాంక్ లో పడిన పంచదార పలుకులు కార్లో రేటర్ కి అడ్డుపడ్డాయి.

ఎంత ప్రయత్నించినా అంబాసిడర్ స్టార్ట్ కాకపోయింది. అంతో విసుగుపట్టి “టాక్సీ....టాక్సీ!!” అని పిలిచాడు ఆ వ్యక్తి.

“జాప్ థాయీసాట్....గిరాకీ వచ్చింది” ఛాఫీ ఆ రంతో అన్నాడు వాచ్ మన్.

పెదవి విరిచి తల అడ్డం తిప్పింది ఛాఫీ ఆకారం.

మరొక టాక్సీని పిలిచి అందులో వెళ్ళి పోయా అంబాసిడర్ ఓనర్.

క్లబ్బు తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. అంతకు ముందు రోజు దాన్సర్ సుమిత్రతో మాటాడిన వ్యక్తి పోర్టికోలో వచ్చాడు.

“వస్తా చిచ్చా....బండిని రిటన్ చేయాలి” అంటూ వాచ్ మన్ దగ్గర శలవు పుచ్చుకొని టాక్సీ ఎక్కింది ఆకారం.

పోర్టికోలోనుంచి జ్ఞా అంబాసిడర్ ఒకటి కదిలి రోడ్ మీదికి వచ్చింది.

రెండుసార్లు హారన్ మ్రోగించి దాని వెనుకనే బయలుదేరింది టాక్సీ. జ్ఞా అంబాసిడర్ కూడా ఆర ఫ్లాంగు దూరం పోయి అగిపోయింది.

విసుక్కుంటూ కిందికి దిగి జాయ్ నెట్ తెరిచాడు దాని ఓనర్.

టాక్సీ అంబాసిడర్ ప్రక్కన అపి “ఏం సార్ ఇంజన్ బ్రెయిల్ యిస్తున్నదా?” అంటూ కిందికి దిగింది ఛాఫీ ఆకారం.

పది నిమిషాలపాటు ఇంజన్ ని పరీక్షించి “లాభం లేదు సార్....కార్పొరేటర్ బ్రెయిల్. టాక్సీ ఎక్కండి, తీసుకుపోతాను” అన్నది.

వాచివంక చూసుకొని కొద్దిసేపు తటపటాయించి టాక్సీలో కూర్చున్నాడా వ్యక్తి.

కదిలి ముందుకు సాగింది టాక్సీ. వందగజాల దూరం వెళ్ళి అది కూడా అగిపోయింది. “వాట్ యాక్ డిస్ నాన్సెన్స్?” కోపంగా అన్నాడా వ్యక్తి.

“సఫింగ్ బట్ ఎ లిటిల్ బిట్ అప్ న్యూసెన్స్. మర్యాదగా మాటాడకుండా కూర్చుంటే మంచిది మిస్టర్. అరిచి గొడవచేస్తే...నీకే నష్టం” అంటూ టాక్సీ తలుపులు తెరుచుకొని లోపలికి వచ్చారు తెల్లటి దుస్తులు ధరించిన ఇద్దరు యువకులు.

“ఎవరు మీరు? ఏమిటి దొర్లవ్యం?” ఖంగారుగా అడిగాడా వ్యక్తి.

సమాధానంగా మెడమీద బలంగా గుద్దాడొక యువ

కుడు. ఆ దెబ్బతో స్పృహతప్పి సీటుకు జారగిలిన పోయాడు బ్లా అంబాసిడర్ ఓనర్.

స్టీరింగ్ ముందున్న ఛార్ ఆకారం మరో రెండు సార్లు హారన్ మోగించింది. రోడ్డు ప్రక్కన చెట్ల నీడలలో నిలిచిన యిద్దరు మగవారు.... ఒక యువతి గబ గబా పట్టి టాక్సీ ఎక్కారు.

“బాబాయ్... తెల్లవారేసరికి బ్లా అంబాసిడర్ ని బాగా చేయించి.... ఎక్కడ ఆగి పోయిందో అక్కడే వదిలివేయాలి” తనతోపాటు వచ్చిన వృద్ధునితో అన్నా దొంగ యువకుడు.

“ఫిక్చర్ మేకర్ బేటా! తెల్లవారకముందే పని పూర్తి చేయిస్తాను” అంటూ టాక్సీ దిగి వెళ్ళి పోయా వృద్ధుడు.

“వాసూ.... స్పీడప్” స్టీరింగ్ ముందున్న ఛార్ ఆకారపు హెచ్చరించడా యువకుడు.

పావు గంటలో రాజీగంజి నందులో ఆగింది టాక్సీ. తెలుపు రంగు దుస్తులు ధరించిన యువకులిద్దరూ స్పృహ తప్పివున్న వ్యక్తిని ఇంట్లోకి మోసుకు పోయారు. కాళ్ళు చేతులు దృఢంగా బంధించి ఒక గదిలో పడుకో పెట్టి తలుపు గొళ్ళెం పెట్టారు.

4

మెదడుమీద పలుకులతో పెట్టి పొడుస్తున్నట్లు బాగా పడుతూ కళ్ళు తెరిచాడు జీవన్. కదలటానికి నీడ

లేకుండా కాళ్ళు చేతులు బంధించి వున్నాయి. అప్రయత్నంగా అతని మనసు గడిచిన రాత్రి జరిగిన విషయాలను మననం చేసుకోవటం ప్రారంభించింది.

సుమిత్రను పార్టీతో సంపించి తను స్థావరానికి బయలుదేరాడు. దారిలో కారు ఆగిపోయింది. టాక్సీ ద్రయివరలా నటించి తనను ఏమార్చాడోక వ్యక్తి అతని సహచరులు తన్ను దెబ్బతీసి బంధించారు. ఎవరు వారు? ఎందుకు బంధించారు?

ఎంత ఆలోచించినా అతనికి సమాధానం లభించలేదు. తనను బంధించిన వారి మాటల తీరు, ఆ దుస్తులు.... అవన్నీ తలుచుకుంటే.... జీవన్ శరీరం చెమటలతో నిండటం ప్రారంభించింది. కొంపతీసి పి. ఐ. డిలు కాదుగదా! తన విషయం వారికి తెలిసిందేమో!

కిర్రుమని శబ్దంచేస్తూ గది తలుపు తెరుకుంది. గత రాత్రి అతన్ని బంధించిన యువకుల్లో ఒకతను లోనికి వచ్చి తలుపులు దగ్గరికి లాగాడు.

“ఎవరు మీరు? నన్నెందుకు బంధించారు?” కోపంగా ప్రశ్నించాడు జీవన్.

“మీ స్థావరం ఎక్కడ వుంది? మీ ఖాన్ ఎవరు?” ఎదురు ప్రశ్నలు వేశాడా యువకుడు.

మౌనం వహించాడు జీవన్. ఇక మాటాడితే మర్యాద దక్కదని అతనికి అర్థం అయి పోయింది. వారెవరో పి. ఐ. డిలకు సంబంధించిన మనుష్యులే. సందేహం లేదు.

“మిష్టర్.... నీ చేత ఎలా మాట్లాడించాలో మాకు తెలుసు. ఎందుకు బాధలను కోరి ఆహ్వానించుకుంటావ్?”

“మీరు ఏం చేసినా నా సమాధానం ఒక్కటే. మీ మాటలు నాకు ఆర్థం కావటంలేదు. నాకేమీ తెలియదు” ముక్తసరిగా సమాధానం యిచ్చాడు జీవన్.

మారు మాటాడకుండా వెళ్ళి పోయాడా యువకుడు. సాయం సమయానికి ఒక ఇత్తడి ప్లేటులో నాదగు రొట్టెలు పెట్టుకొని తిరిగివచ్చాడు. కట్లు వదులుచేసి ప్లేటు ముందుకు తోళాడు.

అవకాశం లభిస్తే అక్కడినుండి దాటుకుండామని చూశాడు జీవన్. కాని ఆ యువకుడి పాంటు జేబులో నుంచి బయటికి కనిపిస్తున్న రివాల్వర్ ఆ ఆలోచనను ముందుకు సాగపీయలేదు.

ప్లేటు ఖాళీ అవగానే యధాప్రకారం బంధించి వెళ్ళి పోయాడతను. రాత్రి పది గంటలకు తలుపు తెరుచుకున్న శబ్దం.... జీవన్ నిద్రను చెడగొట్టింది.

“పిచ్చి వేపాలు వేస్తే వళ్ళు చీరేస్తాం. నోరు మూసుకొని లోపలికి వెళ్ళు” అన్న మాటలు విన్నవచ్చాయి. బలవంతంగా లోపలికి నెట్టబడ్డాడొక ప్యక్తి. ఆ విసురుకు బాలెన్స్ తప్ప నేలమీద బోల్లాపడి పోయాడతను. తలుపు మూసుకుంది పడిన చోటినుంచి కదలలే దతను.

కదులుతాడేమో.... మాటాడిద్దామని ఎదురు చూసిన జీవన్ కి అశాభంగమే ఎదురయింది. ఒక ఆరగంట క్షణ

వారత అతను గాఢనిద్ర పోతున్నట్లు అతని ఉచ్చాసన విశ్వాసాల శబ్దం తెలియచేసింది.

తెల్లవారింది. ఈసారి ఇద్దరు యువకులు గదిలోకి వచ్చారు. ఒక యువకుడు రివాల్వర్ తో ఒక మూల వల బిడగా... రెండవ యువకుడు బంధితులకు బ్రేక్ పాస్ట్ అందించాడు.

కాఫీ త్రాగుతూ కనుచివరల నుంచి రెండవ బంధితుణ్ణి పరీశీలనగా చూశాడు జీవన్.

ఇరవై ఆరు... ఇరవై ఏడు సంవత్సరాల వయస్సు వుంటుంది. ఆరు అడుగుల పర్సనాలిటీ... వుంగరాల జుట్టు.. చిందరవందరగా ముఖం మీదికి వదుతున్నది. చురుకైన కనులు.... నవ్వుతున్నట్లు కనిపించే పెదిమలు.... ఆకర్షణీయంగా అగుపిస్తున్నాడతను. ఆ చూపుల్లో ప్రతి ఫలిస్తున్న నిర్లక్ష్యం, రెకలెస్ నెస్ జీవన్ ని వెంటనే ఆకట్టుకున్నాయి.

“రాజా! మర్యాదగా చెప్పు.... దొంగిలించిన డబ్బు ఎక్కడ దాచావ్?” రివాల్వర్ పట్టుకున్న యువకుడు అతన్ని ప్రశ్నించాడు.

కాఫీ కప్పును క్రిందపెట్టి.... జేబులో నుంచి పనామా పిగిరెట్ పాకెట్ తీసి వెలిగించుకున్నాడు ఆ యువకుడు.

నిర్లక్ష్యంగా పొగ అతని మీదికి వదిలి గోడకు చేరగిలబడి కూర్చున్నాడు.

“రాజా! యిరవై నాలుగు గంటలు వ్యవధి ఇస్తున్నాం.

మర్యాదగా బయట పెట్టకపోతే....ఆ తర్వాత అనవసరంగా బాధ పడతావ్.”

అప్పటికీ జవాబు యివ్వలేదు రాజు. బంధించడానికి వచ్చిన యువకుడికి చేతులు అందించి....కళ్ళు మూసుకొని పడుకున్నాడు.

తలుపులు మూసుకునేదాకా ఆగాడు జీవన్. గొళ్ళం పెట్టిన శబ్దం వినగానే దొడ్లుకుంటూ రాజును సమీపించాడు. “మిస్టర్....దురంగా పడుకో....ఎవరయినా దగ్గరిగా వస్తే నాకు నిద్రవట్టు” కళ్ళు తెరవకుండానే హెచ్చరించాడు రాజు.

“నిన్నెందుకు బంధించారు?” ఆ మాటలు విననట్లు రహస్యంగా అడిగాడు జీవన్.

“ఓ బట్టల షాపుకు కన్నంవేసి దొంగతనం చేశాను.”

“ఎంత?”

“పాతికవేలు.”

“నాతో వస్తావా? ఇటువంటి రిస్కులు తీసుకోవవసరం లేకుండానే అటువంటి పాతికవేలు చాలా సంపాదించవచ్చు.”

మెల్లగా కళ్ళు తెరిచి జీవన్ వంక చూశాడు రాజు.

“యస్ రాజా! నా మాట నమ్ము. నాతో వస్తే నీకు చాలా మంచిది” నొక్కి పలికాడు జీవన్.

“మిస్టర్: యివి నూలు దారాలుకావు. వీటిని తెంపుకున్న తరువాతే పారిపోవటం అనే ఆలోచన చెయ్యాలి”

తమను బంధించి వుంచిన తాళ్ళను చూపిస్తూ అన్నాడు రాజు.

మోకాళ్ళు మడిచి అతనివైపు తిప్పుడు జీవన్. “నా బాట సోల్ లో రేజర్ బ్లేడ్లు వుంది. దానితో బంధనాలను తెంచుకోవచ్చు” అన్నాడు....కంఠంలో ప్రతిధ్వనిస్తున్న అత్యంత ఆణుదానికీ ప్రయత్నిస్తూ.

పది నిమిషాలపాటు సీరియస్ గా ఆలోచించాడు రాజు. చివరికి ఏదో విశ్చయానికి వచ్చినట్లు తల విదిలిస్తూ, వెనక్కి విరిచి కట్టిన చేతులను కొద్దిగా కదిలించాడు.

జీవన్ ఆనందానికి అంతు లేకపోయింది. మోకాళ్ళను సాధ్యమైనంతవరకూ మడిచి రాజు చేతుల్లో దగ్గరిగా జరిగాడు. వెనకనుంచి అతని బాట్ సోల్ ని పట్టుకొని గట్టిగా లాగాడు రాజు. అందులోవున్న రేజర్ బ్లేడ్లు జారి క్రిందికి వచ్చింది.

అతి ప్రయత్నంమీద దాన్ని వ్రేళ్ళ మధ్య యిరికించుకొని జీవన్ చేతులకున్న బంధనాలను తొలగించాడు. కట్టు నడలగానే నరార్లోని రక్తం పుధ్ధతంగా ప్రవహించి జీవన్ కళ్ళవెంట నీళ్ళు తిరిగాయి. చేతులు బండబారి ఒక పట్టాన పనిచేయలేదు. కాని బయటవున్నవారు ఏ ఉణంలోనైనా లోనికి రావచ్చన్న భయం అతన్ని తొందరపెట్టింది. చకచకా క్లాక్కున్న తాళ్ళను పూడతీసుకొని, రాజుకుకూడా విముక్తి కలిగించాడు.

ఇక అక్కడినుంచి తప్పకోవాలి. ఆ గదికి ఒకే ఒక కిటికీ వున్నది. దాని పూచలు చాలా దృఢంగా వున్నాయి. వాటిని పంచటం చాలా కష్టం.

నిస్సహాయంగా రాజువంక చూశాడు జీవన్. సిగరెట్ వెలిగించుకొని బొగను రింగులు రింగులుగా వదులుతూ తలుపులకు చెవిని ఆనించి బయటి శబ్దాలను వింటున్నాడు రాజు.

రెండు నిమిషాలు ఆగి “హల్లో! ఎవరయినావున్నారా? హల్లో!” అని అరిచాడు గట్టిగా.

మొదటిసారి సమాధానం రాలేదు. మరొక సారి పిలిచాడు. మూడవసారి అరిచిన అరుపుకు, అడుగులశబ్దం తలుపులకు దగ్గరిగా వినిపించింది.

“మిస్టర్. గౌడవచేయకుండా పదిపుండండి. మమ్మల్ని డిస్టర్బ్ చేస్తే ఆనుభవిస్తారు” కరుకుగా హెచ్చరించి దొక కంఠం.

“జ్ఞానోదయం అయింది సార్....డబ్బు ఎక్కడ దాచానో చెప్తాను” సిగరెట్లోని గది మూలకు విసిరి చొక్కా చేతులు మడుస్తూ అన్నాడు రాజు.

తలుపు తెరుచుకొంది. ఒక తల లోనికి తొంగి చూసింది.

పిడికిలి బిగించి ఫట్ మని తలమీద కొట్టాడు రాజు. ఆ దెబ్బకు దిమ్మెరపోయి ముందుకు పడిపోయింది తల తాలూకు శరీరం. కింద పడకుండా భుజాలు పట్టుకొని గది లోకి లాగాడు రాజు. తలుపు ఓరగా తెరిచి బయటికి తొంగి చూశాడు.

అవతలిగది ఖాళీగా వుంది. ఎవరూ లేరు. జీవన్కి నైగచేసి నిశబ్దంగా బయటికి వెళ్ళాడు.

రోడ్డుమీదికి వచ్చి, ఒక టాక్సీలో కూర్చునే దాకా జీవన్ గుండెలు గుబురులు మంటూనే వున్నాయి.

“థేంక్స్ రాజు! నీ మేలు ఎన్నటికీ మరిచిపోలేను. ఈ సంగతి చెపితే బాస్ నిన్ను తప్పకుండా గొరవిస్తాడు. నువ్వే చూస్తావ్గా!” అంటూ ద్రయివర్తో లంగర్ హౌస్ అని చెప్పాడు.

నీటుకు చేరగిలపడి కూర్చుని మౌనంగా తల వూపాడు రాజు.

రాణిగండి బస్ స్టాప్ దగ్గరే వుంది సీతారామ్ పాన్ పావ్. దానిదగ్గర నిలబడి టాంక్ బండ్ వైపు దూసుకు పోతున్న టాక్సీని గమనిస్తూనే వున్నారు వాను, ముఖేష్లు.

షాపులో కూర్చుని బిజినెస్ చూస్తున్నది బిందు. “ఇక ఆలస్యం దేనికి బయలుదేరుదాం” అన్నది షాపులోనుంచి బయటికి వస్తూ.

అదే సమయంలో మెడ రుద్దుకుంటూ పరుగు పరుగున అక్కడికి వచ్చాడు శ్రీకర్.

“ఏదో చిన్న దెబ్బ కొడతానంటే యీ పనికి వప్పుకున్నాను. తల తిరిగిపోయేటట్లు కొట్టాడు. ఇక నా జన్మలో యిటువంటి డ్యూటీలకు అంగీకరించను” బిందుతో కంప్లయింట్ చేశాడు.

“నీ గోడు వినడానికి యిప్పుడు వ్యవధిలేదు. ముందు ఒక టాక్సీని చూడు” పాన్ షాపు మూసి తాళాలు వేస్తూ హెచ్చరించాడు ముఖేష్.

మాటల్లోనే ఒక టాక్సీని నడుపుకుంటూ వచ్చాడు సీతారామ్. అందరినీ ఎక్కించుకొని వేగంగా టాంక్ బండ్ వైపు పోవచ్చాడు.

5

లంగర్ హౌస్ దాటగానే ఒక కంకర రోడ్డుమీద టాక్సీని ఆపించి కిందికి దిగాడు జీవన్. సనామా పొగలు వదులుతూ చుట్టూ చూశాడు రాజు. అంతా కొండప్రాంతం.

కనుచివరలనుంచి తమకు రెండు ఫర్లాంగులదూరంలో ఆగిన పాత టాక్సీని గమనించి నవ్వుకుంటూ జీవన్ ని అనుసరించాడు.

ఆరగంట గడిచిన తర్వాత ఒక చిన్న కొండ లోడు లోకి దారి కనిపించింది. లోయ మధ్యగా వున్న ఒక పురాతన బంగ్లా వారికి స్వాగతం యిచ్చింది.

తమను అనుసరించి వస్తున్న వారిని తలుచుకొనిజాలిగా నిట్టూర్చాడు రాజు. వారు ఆ బంగ్లాను చూడటం ఆసంభవం. కొండ గుట్టలమీద దాదాపు పదిమంది వ్యక్తులు కావలా నిలబడి వున్నారు. వారికి కనిపించిన మరుక్షణం అంతా గందరగోళం అయిపోతుంది.

బంగ్లాను సమీపించి.....లోపలి వరండాలో రైఫిల్స్ పట్టుకొని నిలబడిన వ్యక్తుల్ని చూసి కనుబొమ్మలు ఎగర వేశాడు.

“జీవన్ బాస్ నువ్వు రాగానే తన దగ్గరికి పంపించ

మని చెప్పారు” రాజు వంక అనుమానంగా చూస్తూ అన్నా దొక వ్యక్తి.

“రాజు! యూ బెటర్ వెయిట్ హియర్ నేను పది నిమిషాలలో వచ్చేస్తాను” అంటూ అతన్ని ఆక్కడేపదిలి హడావుడిగా లోపలకు వెళ్ళిపోయాడు జీవన్.

వరండాలో వున్న ఒక బెంచీమీద కూర్చుని కిటికీలో నుంచి బయటకు చూడటం ప్రారంభించాడు రాజు — రూపంలో చలామణి అవటానికి ప్రయత్నిస్తున్న షాడో.

అతని హృదయంలో ఆలోచనా తరంగాలు నిలువెత్తున ఎగసి పడుతున్నాయి. అనుకున్న ప్రకారం అంతవరకూ సాఫీగానే జరిగింది. యికముందు ఎటువంటి సమస్యలు ఎదురౌతాయో! వాటిని ఎలా ఎదుర్కోవాలో!!

పావుగంట తరువాత తిరిగి వచ్చాడు జీవన్. అతని ముఖకవళిలు చూసి బాస్ తో ఇంటర్వ్యూ ఏమంత సుఖకరంగా లేదని అంచనా వేశాడు షాడో.

“రాజు.... బాస్ యీ సాయంత్రం వీతో మాట్లాడ తామని చెప్పారు. అంతవరకూ నువ్వు రెస్ట్ తీసుకో” అంటూ ఒక గది దగ్గర విడిచి వెళ్ళిపోయాడు జీవన్.

గదిలో ఒక మంచం, ఛీబీర్, చైర్ వున్నాయి. మంచం మీద మేను వాల్చి అప్రయత్నంగా గోడకున్న కిటికీవంక చూశాడు షాడో. కిటికీ ఆవల అన్నీ చెట్ల గుబుర్లు, ఆ చెట్లక్రింద రైఫిల్ తో వచ్చి నిలబడుతున్నాడు ఒక వ్యక్తి. రైఫిల్ చారెల్ షాడో కిటికీ వైపే గురి పెట్టి బడి వుంది.

“డామిల్! మనకు మస్కా కొట్టబడింది” ఒక పెద్ద రాతి బండచాటున మోకరించి కూర్చుని వినుగ అన్నాడు ముఖేష్.

బైనాక్యులర్స్ లో కొండ గుట్ట మీదికి చూస్తున్న బిందు ... అతని మాటలతో ఏకీభవిస్తూ తల వూపింది.

తాము వున్న ప్రదేశాన్ని దాటి మరో రెండు అడుగులు వేస్తే వాలు.... గుట్టమీద కావలాగా నిలబడిన వారికి కనిపించి తీరతారు. వాళ్ళు మిగిలినవాళ్ళను హెచ్చరించటం. అంతవరకూ పడిన పాట్లు అన్నీ బూడిదలో పోసిన పన్నీరు అవటం వెంటవెంటనే జరుగుతుంది.

“బిందు... మనం యిలా గుంపుగా వచ్చాల్సి వస్తే ఎవరో ఒకరు గమనించక మానరు. ఏం చేద్దాం?” బిందువే నలహా అడిగాడు ముఖేష్.

“చేయాలింది ఏముంది? వంతులవారీగా యిక్కడ మకాం వేయటమే!” తన అభిప్రాయాన్ని వెల్లడించాడు శ్రీకిర్.

రెండు ఊళ్లాలో వంతులు వేసుకున్నారు. మొదటి వంతు వాసుకు వచ్చింది. అతన్ని అక్కడే వదిలి మిగిలిన వారందరూ వెనుతిరిగారు.

ఒక బండరాయి చాటున కుదురుగా, కంఫర్టుబ్లగా కూర్చుని బైనాక్యులర్స్ లో కొండలోయను గమనించటం ప్రారంభించాడు వాసు.

6

సాయంత్రం నాలుగు గంటలయింది. గణగణామౌనుకు షాడోనిడ్రకు అటంకంకలిగించింది ఒక ఎలక్ట్రిక్ బే.

బద్దకంగా వళ్ళు విరుచుకుంటూ లేచి గది బయటకు వచ్చాడు. కారిడార్ పొడవునా వున్న గదుల్లోనుంచి అనేక మంది వ్యక్తులు కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఒక పెద్ద హాల్లోకి వెళుతున్నాడు. వారిని అనుసరించాడు షాడో.

హాలుకు ఒక చివరగా పెద్ద కౌంటర్ లాంటిది వుంది. దానిమీద అనేక రకాల తినుబండారాలు పేర్చి వున్నాయి. ఎవరికి కావలసిన వద్యాలను వారు ప్లేట్లలో నింపుకొని తలా ఒక మూలా నిలబడి ఆరగిస్తున్నారు.

టిఎన్ పూర్తిచేసి, కాఫీ త్రాగుతూ సిగరెట్లు వెలిగించుకున్నాడు షాడో.

మరుక్షణం అందరి చూపులు అతని మీదికి మళ్ళాయి. హాల్లో చీమ చిటుక్కుమన్నా వినిపించేటంత నిశబ్దం ఆవరించుకుంది.

“మిస్టర్! సిగరెట్లు తాగకూడదిక్కడ. టాస్ చూస్తే ప్రమాదం. ఆర్పేయ్” షాడో సక్రమపున్న వ్యక్తి ఒకరు మెల్లిగా హెచ్చరించాడు.

విననట్లు నటించాడు షాడో. అతను ఏదో అందామని నోరు తెరిచి వెంటనే మూసుకొని, గబగదా అవతలికి వెళ్ళి పోయాడు.

హాలుకు ఎడమ ప్రక్కగా వున్న తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. యాదై సంవత్సరాల పయస్సున్న వ్యక్తి ఒకరు తీవిగా అడుగులు వేస్తూ అక్కడికి వచ్చాడు.

అందరూ గౌరవపూర్వకంగా లేచి నిలబడి అతనివైపు తిరిగారు. అతను.... షాడోవైపు ఒకేసారి చూశాడు. ఆ

ముఖంలో క్షణంపాటు పేరు పెట్టలేని భావాలు కనిపిస్తూ, నురుక్షణం మాయం అయ్యావు.

అందరితోపాటు తనుకూడా లేచి నిలబడ్డాడు. పాపిగా సిగిరెట్లు కాల్చుకుంటూ గోడకు ఆనుకున్నాడు.

“నెంబర్ థర్టీ టూ” ఖంగుమన్నది ఆవ్యక్తి కంఠం. ఒక మూలగా నిలబడిన గుంపులోనుంచి నవ్వు పొడవుగా వున్న వ్యక్తి ఒకరు చేతులు కట్టుకొని పోతూ ముందుకు వచ్చాడు.

“సిబిర్ క్లబ్ నుంచి జీవన్ ని స్థావరం చేర్చే బానిసీ ద్యూటీ మరిచిపోయి, తప్పకాగి స్పృహలేకుండా పోవటం నేరమా, కాదా?”

“బాస్.... పొరపాటు యిపోయింది. ఇక ముందు యిలాంటి తప్పు చెయ్యను. మన్నించండి బాస్.... క్షమించండి” కంపిస్తున్న స్వరంతో వేడుకున్నాడా వ్యక్తి. ముఖం మరింత గంభీరంగా మారింది.

“పొరపాట్లు చేసేవాళ్ళు నా ములాలో వుండకూడదని నిర్లక్ష్యంవల్ల జరుగరాని సంఘటన జరిగిపోయింది.”

“బాస్.... ఈ ఒక్క తప్పు కాయండి బాస్. ముందు జాగ్రత్తగా వుంటాను.” ఆ వ్యక్తి మాటలకు ముగియనేలేదు. మాజిక్ లా ఒక రివాల్వర్ బాస్ చేతిలో ప్రత్యక్షమయింది.

దీనంగా అరుస్తూ నేలకు ఒరిగిపోయాడా అనువదలి ఆతని గుండెల మీదినుంచి రక్తం కారి పోతు గచ్చు చిన్నమడుగు కట్టింది. పాలిపోయిన ముఖాలతో చూపు

వక్కుకు తిప్పుకొని నిలబడ్డారు అందరూ. పొగలు కక్కుతున్న రివాల్వర్ వి పాంటు జేబులో పెట్టుకున్నాడు బాస్. “మీ అందరినీ మరొకసారి హెచ్చరిస్తున్నాను. తప్పుచేస్తే అందుకు దండన మరణమే. జాగ్రత్తగా వళ్ళు దగ్గర పెట్టుకొని నవరించండి.” అంటూ పాదో వంక చూశాడు.

అఖిర దమ్ములాగి సిగిరెట్ వి బూటు కింద వేసి నలుపుతూ విటారుగా నిలబడ్డాడు పాదో.

“మిస్టర్.... నా స్థావరంలో సిగిరెట్లు కాల్చకూడదని తెలియదా?” ఖంగుమన్న గొంతుకతో అన్నాడు బాస్.

“ఇప్పుడే తెలిసింది”

“తెలిపి కూడా యింకా స్మోక్ చేస్తూనే వుండటంలో నీ అభిప్రాయం?”

“సిగిరెట్ లేకుండా నేను లేను. నేను వున్నచోట సిగిరెట్ తప్పివనిగా వుంటుంది.”

“మిస్టర్.... మాటలు మహా నిర్లక్ష్యంగా వస్తున్నాయి”

“మీకు సరిపడకపోతే చెప్పండి. నా మాటలు భరించలేని వారితో పొత్తు నాకు అనవసరం.”

“నా స్థావరంలో అడుగుపెట్టిన తర్వాత అన్నీ నా మాట ప్రకారమే జరగాలి.”

“దేవుడికే తలవంచలేదు నేను. నీ మాట వింటానని అనుకోవటం భ్రమ.”

బాస్ ముఖం ఆగ్రహంతో ఎర్రగా కంపిపోయింది. అప్రయత్నంగా చెయ్యి పాంటు జేబుమీదికి వెళ్ళింది.

“రివాల్వర్ బయటికి వస్తే అటోయిటో తేలిపోతుంది.

అలోచించుకొని ఆ పని చెయ్యండి.” కాపీగా వెళ్ళాడు షాడో.

ఆ మాట వినగానే రెండు క్షణాలపాటు తటస్థుడై చాడు బాన్. అందరూ తననే గమనిస్తున్నట్లు ప్రకటించుకుంటూ ముఖం మీద చిరునవ్వును పులుముకున్నాడు.

“బేష్....మాటలు వున్నంత వాడిగా చేతలు నాకు తగినవాడివే” అన్నాడు.

షాడో సమాధానం ఇవ్వలేదు. మౌనంగా మరల రెట్ వెలిగించుకున్నాడు. “మిస్టర్ రాజా! జీవన్ మరణం దేశం మీద సీతో ఇంతవరకూ సజావుగా ముట్టజరిగింది. నీ విద్య క్షయ సమాధానాన్ని యీ సారీకి వున్నాను. ఇక అసలు విషయానికి వద్దం. కిమ్ సీతో అంటూ వెనుతిరిగి అవతలి గదిలోకి దారితీశాడు.

అతన్ని అనుసరించాడు షాడో. ఇరవై అడుగుల దూరంలో వుండా గది. గోడకు ఇసుప వీరువాలు పున్నాయి. వీరువాల నిండా రకరకాల పుస్తకాలు మరకాల ఆయుధాలు నిండి వున్నాయి.

గది మధ్యగా వున్న పేబిల్ మీద కూర్చుంటూ రాజా....ఇప్పుడు చెప్పు నువ్వేం చేయగలవా? ప్రశ్నించాడు బాన్.

“దొంగతనాలు” ముక్తసరిగా సమాధానం ఇచ్చాడు షాడో.

“దొంగతనాల్లో అనేక రకాలున్నాయి.”

“అన్ని రకాలు నాకు వచ్చు.”

“కన్నాలు వేయగలవా?”

“కాదు కూడా తెరువగలను.”

“ఇంటి కాళాలా?”

“కాదు. బ్యాంకు వాల్లులు.”

బాన్ ముఖంలో కుతూహలం పొడచూపింది. “మిస్టర్! టలు అన్నంత హుషారుగా చేతలు వుండవు. నాతో పోసాలాడటం మంచిది కాదు,” అన్నాడు లేచి నిలబడ్డా.

“నేను ఒకమాట అంటే....అది చేయలేక పోవటం కూడా వుండదు. కావాలంటే పరీక్షించి చూసుకోండి. నవ్వి తెలిస్తే మీరు విధించే శిక్షకు తల ఒగ్గుతాను.”

“ఆర్ రైట్! రెటర్న్ సీ.” అంటూ పేబిల్ వెనుక న్ని గోడకు అమర్చిన తెరను పక్కకు లాగాడు బాన్. ఆరు అడుగుల ఎత్తున, మూడు అడుగుల వెడల్పున పైలో బిగించి వుండి స్టీల్ వాల్లు.

“ఇది హైలైటర్ డెక్కన్ బ్యాంకు హెడ్ క్వార్టర్స్ లో న్ని స్టీల్ వాల్ నమూనా. దేశం మొత్తం మీద ఇటుంటివి రెండే రెండు వున్నాయి. దీన్ని తెరువగలిగిన రే ఆ రెంటినీ పగలకొట్టగలరు. మాటలు చాలించి ఇక చేయరాదు.” అన్నాడు అదో మాదిరిగా నవ్వుతూ.

వాల్లును ఒకసారి పరీక్షింసగా చూసి ఒక రేక్ లో న్ని పైకిస్కోపును అందుకున్నాడు షాడో.

వాచి చూసుకున్నాడు బాన్. “రాజా! నీకు అరగంట

తైం ఇస్తున్నా. అరగంటలో వాల్లు తెరిచి వుండాలి. అరగంటలో పక్షంలో నీ జీవితం ముగిసిపోయినట్లే అనుకో. అంటూ బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ గదికి వున్న కిటికీల దగ్గరకు వెళ్ళి బయటికి చూచాడు. షాద్. బాన్ అన్న ప్రకారమే అన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నాడు. కిటికీ బయట అతని అనుచరులు ఆడు దాలతో కాపలా నిలబడుతున్నారు, కిటికీలో నుంచి దూర పారిపోకుండా.

నైతస్కోపు చెవులకు తగిలించుకొని వాల్లు దయరహితంగా వచ్చి నిలబడ్డారు. తైం చూసుకున్నాడు షాద్. తనులు మూసుకోబడిన గదిలకు మరో ఎనిమిది విముషాలే వ్యవధి వుంది. ఆ దృష్టి నంతా వినిపించబోయే శబ్దం మీద కేంద్రీకరించాడు. ఎనిమిది విముషాల్లోనే లాకర్ తెరుచుకోవాలి. లేకపోతే దయర్ మెల్లగా తిరుగుతున్నది. దానిమీద వున్న నెంబర్ల ఒకదొకటిగా పక్కలకు పోతున్నాయి.

ఉన్నట్టుండి క్లిక్ మంటూ అస్పష్టమైన శబ్దం వచ్చింది. షాద్ చేయి దయర్ మీద బిగుసుకుపోయింది. కళ్ళు తెరిచి చూశాడు. మార్కర్ కింద ఏడు నెంబర్లు వుంది. ఆ నెంబర్లని మననం చేసుకొని మళ్ళీ దయర్ తిప్పుటం మొదలు పెట్టాడు.

విముషాలు భారంగా నడిచిపోతున్నాయి. షాద్ ముఖం మీద స్వేదబిందువులు ఆవిర్భవించాయి. షుళ్ళీ క్లిక్ మంటుంది. దయర్ మార్కర్ ఈసారి మూడు అంకెను చూపించింది.

పావుగంట గడిచిన తరువాత నాలుగు నెంబర్లను పట్టుకున్నాడు షాద్. అయిదవ నెంబర్ ఐదు విముషాలే వున్నాయి.

పాతాలు తీసింది. ఇరవై విముషాలు గడిచాయి. లాకర్ తెరిచి పూర్తిగా బయటపడింది.

నైట్ ని అవతల పెట్టి హెండ్ కర్పివతో ముఖం ఏడుచుకుంటూ ఐదు నెంబర్లను కలిపి దయర్ మీద ప్రయోగించాడు షాద్. ఆఖరి నెంబర్ క్లిక్ మనలేదు. వాల్లు దయరహితం.

షాద్ గుండె రుల్లుచున్నది. ఎక్కడో పొరపాటు తగిలింది. ఏదో నెంబర్ మిస్ అయింది.

బయట నిలబడివున్న బాన్ అనుచరులు కిటికీకి మరింత దగ్గరగా వచ్చి నిలబడ్డారు. తైం చూసుకున్నాడు షాద్. అరగంటకు మరో ఎనిమిది విముషాలే వ్యవధి వుంది. ఆ దృష్టి నంతా వినిపించబోయే శబ్దం మీద కేంద్రీకరించాడు. ఎనిమిది విముషాల్లోనే లాకర్ తెరుచుకోవాలి. లేకపోతే దయర్ మెల్లగా తిరుగుతున్నది. దానిమీద వున్న నెంబర్ల ఒకదొకటిగా పక్కలకు పోతున్నాయి.

ఉన్నట్టుండి క్లిక్ మంటూ అస్పష్టమైన శబ్దం వచ్చింది. షాద్ చేయి దయర్ మీద బిగుసుకుపోయింది. కళ్ళు తెరిచి చూశాడు. మార్కర్ కింద ఏడు నెంబర్లు వుంది. ఆ నెంబర్లని మననం చేసుకొని మళ్ళీ దయర్ తిప్పుటం మొదలు పెట్టాడు.

ఏడు—మూడు ... నాలుగు తొమ్మిది నాలుగు నెంబర్లు కర్రకుగానే వచ్చాయి. ఆఖరి నెంబర్ ని అతి సున్నితంగా దయర్ తిప్పుతూ గమనించాడు. ఐదు దగ్గర మార్కర్ మోత చేసింది. చటుక్కున గంతులు పూడ లాగి చూశాడు. అంతకు ముందు ఆరు వచ్చింది. దయర్ ని తిప్పుటంలో పొరపాటున ఒక నెంబర్ దాటిపోయింది.

గుండెల నిండా ఊపిరి పీల్చుకొని మొదటి నుంచి కాంబినేషన్ ప్రయోగించి చూశాడు.

ఈ సారి వైతస్కోపు అవసరం లేకుండానే క్లిక్ మన్న శబ్దం వినిపించింది. వాట్లు తెరుచుకొని లోపలవున్న డబ్బు కట్టలు ఎదుట ప్రత్యక్షమయ్యాయి.

గట్టిగా నిట్టూర్చి టైం చూసుకున్నాడు. అరగంటకు మరో మూడు నిమిషాలు మాత్రమే వ్యవధి వుంది.

వనామా వెలిగించుకొని ఒక కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. ఛీబీర్ మీద కాళ్ళు పెట్టి.

7

స్పరిగ్గా ముప్పై నిమిషాలు పూర్తికాగానే లోనికి వచ్చాడు బాస్. ఎదురుగా తెరిచివున్న లాకర్ ని చూడగానే అకని ముఖం మీది చిరునవ్వు మాయం అయిపోయింది. లాకర్ వంకా, షాడో వంకా మార్చిమార్చి చూశాడు.

“మిస్టర్ నీ పేరు ఏమిటి?”

కనులు మూసుకొని తాపీగా పిగిరెట్ కాల్చుకుంటున్న షాడో, ఆ ప్రశ్న వినగానే కళ్ళు తెరిచి చూశాడు.

బాస్ చేతిలో నల్లగా విగనిగా మెరిసిపోతూ కనిపించింది రివాల్వర్. ఆశ్చర్యంగా కనుమోములు ఎగురవేశాడు.

“మిస్టర్! ప్రపంచం మొత్తం మీద యీ లాకర్ ని తెరవటానికి రెండే రెండు మార్గాలున్నాయి. దీని కాంబినేషన్ అయినా తెలియాలి. లేదా గజదొంగ షాడోనైనా

తీసుకురావాలి. కాంబినేషన్ నీకు తెలియటానికి అవకాశాలు లేవు. కాబట్టి నువ్వు షాడోవే అయివుండాలి.”

ఆ మాటకు చిన్నగా నవ్వుతూ ఛీబీర్ మీద నుంచి కాళ్ళు కిందికి దిండాడు షాడో.

“షాడోనే అయితే మీ దగ్గరికి రావాల్సిన అవసరం నాకేం వుంది?”

“మేం చేస్తున్న దొంగతనాల నన్నిటిని షాడోకు అంటగడుతున్నది, పోలీసు డిపార్ట్ మెంట్.”

“పోలీస్ డిపార్ట్ మెంట్ అంటగడుతున్నదా, మీరు ప్రచారం చేసుకుంటున్నారా?”

కొరడా పెట్టి కొట్టబడినట్లు ఉలిక్కిపడి చూశాడు బాస్.

“నాకు తెలుసు నువ్వు షాడోవే. వెర్ మిస్టర్ షాడో! ఇక నీ యుగం అంతరించింది” అంటూ రివాల్వర్ ని పైకి ఎత్తాడు.

మెరుపులా కుర్చీలో నుంచి పక్కకు దొర్లాడు షాడో. ఛీబీర్ మీదవున్న ఒక పేపరు వెయిట్ ని అందుకొని బలంగా బాస్ చేతికేసి విసిరాడు.

ట్రీగ్గర్ నొక్కే వ్యవధికూడా లేకపోయింది. బాస్ చేతిలోని రివాల్వర్ ఎగిరి ఆవం పడిపోయింది.

“బాస్! మీకు ముందే చెప్పాను. నా మీద ఆయుధాలు ఎత్తితే అదో ఇదో తేలిపోతుందని. ఆ పేపర్ వెయిట్ మీ కణతకు తగిలివుంటే ఏమయి వుండేది?” నవ్వుతూ అడిగాడు షాడో.

బాస్ ముఖంలో రంగులు మారాయి “అయితే నువ్వు షాడోవి కావా?” అని ప్రశ్నించాడు అనంద్ గంగా చూస్తూ.

“నుళ్ళి మొదటికే వస్తున్నారు. షాదోనే అయితే మిమ్మల్ని చంపకుండా ఎందుకు వదిలి పెడతాను?”

ఆ మాటల్లోవున్న యధార్థం బాన్ కి అవగతమయింది. నిజమే! షాదో అయితే తనను చంపకుండా ఎందుకు వదులుతాడు? కాని షాదో దొంగతనాలు మాని చాలాకాలం అయిందనీ.... ప్రస్తుతం అతను వచ్చింది. దొంగల ముఠా సందర్భీ కలిసి పోలీసులకు పట్టిందటానికి నీ ఆతనికి ఎలా తెలుస్తుంది? బాన్ ఆలోచించే విధానంలో ఆ ఆంశం తల ఎత్తటానికి అవకాశాలు లేవు.

“ఆర్ టైట్ రాజా! ఇంత కాలం షాదో పేరు పెట్టుకొని.... పరాయి వ్యక్తిని యిమిచేట్ చేస్తూ అందర్నీ హడల కొడుతున్నాం. ఇక అలాంటి అవసరం లేదు. షాదోకు సాటియైన నువ్వు మాలో కలియటం చాలా ముదావహం. ఈ రోజు నుంచీ మాలో ఒకడివి. మిగిలిన మెంబర్లందరికీ వర్తించే నియమాలు కట్టుబాట్లు.”

“నాకు సర్దిచెప్ప” బ్లండేగా ఆతని మాటలకు అడ్డువెళ్ళాడు షాదో. “అందరిలాగా జీతానికి పని చేయడం నాకు ఇష్టంలేదు. చేపిన పనిలో యాభై పర్సెంట్ వాటా. నా ఇష్టం వచ్చినప్పుడు వస్తా. ఇష్టంవచ్చినప్పుడు పోతా. నా రాకపోకలకు అడ్డుచెప్పకూడదు.”

బాన్ ముఖంలో కోపపు ఛాయలు పొడచూపి మాయం ఆయిపోయాయి.

“నథింగ్ డూయింగ్ రాజా! వాటా ఇంతవరకు ఎవ్వరికీ ఇవ్వలేదు.”

“ఎవరూ నాలాగా పని చేసి చూపించలేదు.”

రెండు నిమిషాలపాటు ఆలోచించి విధిలేనట్లు తల వూపాడు బాన్. “ఆర్ టైట్. చేపిన పనిలో నలభై పర్సెంట్ వాటా. నా అనుమతి లేకుండా యీ స్థావరం దాటి బయటకు వెళ్ళటానికి వీలులేదు. ఇక యీ విషయంలో వాదనలు అనవసరం. అంగీకారమా కాదా?”

బాన్ చెయ్యి ఊబిల్ పక్కన వున్న కాలింగ్ బెల్ మీద పడటం కను చివరల నుంచి గమనించాడు షాదో. కొంతవరకు తన మాటలు నెగించుకున్నాడు. యింకా పట్టుబడితే మొదటికే మోసం వచ్చే సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి. అందువల్ల ఎదురు చెప్పకుండా తల అడించాడు.

బాన్ ముఖం తేటపడింది. “వెల్ రాజా! కంగ్రాచ్యు లేడన్నీ! యిక నీ గదికిపోయి విశ్రాంతి తీసుకో. కాని ఒకట మాత్రం గుర్తు పెట్టుకో. నువ్వు షాదోవే అనటానికి ఏ మాత్రం ఆధారం కనిపించినా.... మరుసటి దినం వెలుగును చూడవు.”

మాట్లాడకుండా గదిలో నుంచి బయటికి వచ్చాడు షాదో. హాల్లోని వారందరూ అతన్ని వింతగా చూస్తున్నారు. సరాసరి కొంటర్ దగ్గరకు పోయి, ఒక విస్కీ బాటిల్ నీ తీసుకొని, తన గదికి చేరుకున్నాడు.

తను సి. ఐ. డి. లో చేరిన మరుక్షణం దేశంలోవున్న పాత వార్తా పత్రికలన్నిటినీ ఛార్ ఎత్తున కొనుగోలు చేశారు. అదివరలో తన ఫోటోలు ప్రకటించిన పత్రికలన్నిటినీ నాశనం చేశారు. షాదో పేరు తప్ప ఫోటో కనిపించకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకోబడ్డాయి.

ఏమో! పొరపాటున ఏదైనా పోదో బాస్ చేతికి చిక్కితే!

చీకటి పడింది. రాత్రి ఎనిమిదిగంటల వేళకు మరొక్క సారి మ్రోగింది ఎలక్ట్రిక్ బెల్. గాంగ్ అనుచరులందరూ మళ్ళీ హాల్లో సమావేశమయినారు. డిన్నర్ తీసుకునే వారు ఆ గొడవలో వుండిపోయారు. మిగిలినవారు విస్కీ గ్లాసులు పట్టుకొని కబుర్లతో కాలక్షేపం చేయటం ప్రారంభించారు.

వంటరిగా గదిలో కూర్చుని విస్కీ బాటిల్ అంతు చూశాడు షాడో. బెల్ మోగగానే అందరితోపాటు హాల్లోకి వచ్చాడు. మరో మూడు పెగ్గుల విస్కీని సిప్ చేస్తూ ఒక మూలగా కూర్చున్నాడు.

ఉన్నట్లుండి హాలు ముఖద్వారం దగ్గర కలకలం విన వచ్చింది. గాంగ్ అనుచరుల అభివాదాలు అందుకుంటూ వయ్యారంగా లోనికి వచ్చింది సుమిత్ర. అంత వరకూ మరొక మూలగా కూర్చుని విస్కీ చప్పరిస్తున్న జీవన్ ముఖం ఆమెను చూడగానే ఎలక్ట్రిక్ లైట్లా ప్రకాశవంతమయింది.

“హయ్! సుమీ!” అంటూ ఎదురువెళ్ళి భుజాల చుట్టూ చేతులు చుట్టి తన పేవీర్ దగ్గరికి తీసుకుపోయాడు.

ఒక అనుచరుడు అందించిన విస్కీ గ్లాసు తీసుకుంటూ చుట్టూ చూసినామె. షాడోను చూడగానే నొసలు విరిచి ముఖం పక్కకు తిప్పుకుంది. షాడో కడుపులోకి పోయిన

విస్కీ పని చేయటం ప్రారంభించింది. ఆమె తననలా చూసి తల తిప్పుకోవటం నామర్తా అనిపించింది. అయినా వివేకం అతని వెన్నుతట్టింది. అష్టరాత్రి ఒక డాన్సర్! ఆంతులోనూ ఒక గాంగ్తో చేరి వచ్చు అమ్మకొని జీవిస్తున్న మనిషి!!

నెమ్మదిగా హాల్లో గోడలకు అమర్చువున్న లౌడస్పీకర్స్ పని చేయటం ప్రారంభించాయి. చక్కటి మ్యూజిక్ వినిపించటం మొదలయింది.

విస్కీ చుట్టలో కొందరు ఆ మ్యూజిక్ కి అనుగుణంగా అడుగులు వేయసాగారు. క్రమంగా అనుచరులందరూ గంతులు వేసే పరిస్థితిలోకి వచ్చారు.

ఎప్పుడో వచ్చాడు బాస్. ఒక పక్కగా నిలబడి చిరునవ్వుతో వారి గంతుల్ని చూస్తూ నిలబడి వున్నాడు.

సుమిత్ర-జీవన్ కలిసి స్టేప్స్ వేస్తున్నారు. షాడో మెదడు విస్కీ చుట్టలో పడి రొండ్లు కొడుతున్నది. డాన్స్ చేయాలన్న కోరికను బలవంతంగా బిగపట్టుకొని లేచి చల్లగా బయటికి వచ్చాడు.

చల్లటి గాలి వీస్తున్నది. మబ్బుల చాటు నుంచి మసక వెన్నెల కురిపిస్తున్నాడు కృష్ణవత్త చంద్రుడు.

నెమ్మదిగా కొండగుట్ట వైపు అడుగులు వేయసాగాడు షాడో. ఆ ప్రాంతాల్లోనే తన వారు ఎవరో ఒకరు కాదు కొని వుంటారు. పరిస్థితుల్ని వారికి వివరిస్తే కాస్త మనశ్శాంతిగా వుంటుంది.

కొండ గుట్ట మరో వంద అడుగుల దూరంలో వుంద

నగా....ఉన్నట్లుండి ఒక పొడవాటు నుంచి “ఎవరది.... ఆగండి” అన్నమాట వినిపించింది.

ఎక్కడి వాడక్క... రాతిటొమ్మలా నిలబడి పోయాడు షాడో. ముందు రైఫిల్ని గురిపెట్టిన వ్యక్తి ఒకడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

“చల్లగాలి సేవించడానికి బయలుదేరావా రాజా?” అంటూ వెనుకనుంచి వినిపించింది డాన్ కంఠం.

షాడో లోయ ముఖద్వారం దగ్గరికి రావటం గమనించాడు వాను ఆ ప్రదేశంలోనే కావలావున్న అనువదల్ని కూడా చూస్తూనే ఉన్నాడు షాడో వారిని చాటి రావటం నీలువడుకుందో లేవో అనుకుంటూ చల్లగా ముందుకు జరిగటం ప్రారంభించాడు. ఎదురు వెళ్ళి కలుసుకున్నామనే అభిప్రాయంతో.

నాలుగు అడుగులుకూడా వెళ్ళకముందే షాడో ఆగి పోవటం అతనికి కనిపించింది. ఇద్దరు వ్యక్తులు అతన్ని నిలబెట్టటం చూసి....యిక అప్పట్లో షాడోని కలుసుకునే అవకాశం దొరకదని గ్రహించాడు.

ఆ విషయాన్ని మిగిలినవారికి తెలియ చేయటం తప్ప పేరు దారి లేదు. మెల్లగా వెనుతిరిగి కంకరరోడ్డు మీదకి వెళ్ళాడు.

8

“విస్కీ కొంచెం ఎక్కువగా పుచ్చుకున్నాను డాన్. మత్తు వదలాలంటే కాస్త చల్లగాలిలో తిరగక

తప్పదు” మద్ద మాటలతో తను అటు వచ్చిన కారణాన్ని వివరించాడు షాడో.

విజంగానే అతని శరీరం తూలుతున్నది. మాటలు గజి విజిగా వస్తున్నాయి. “విస్కీ ఎక్కువయితే నిద్రపో. యిలా బయటికి రాకూడదు” అంటూ అతనిచేయి పట్టుకొని లోనికి తీసుకుపోయాడు డాన్.

అనుకున్న పని కాకపోయిందే అన్న తిక్క షాడో మత్తును మరింత హెచ్చించింది. హాల్లోకి పోగానే మరో రెండు పెగ్గుల విస్కీని పుచ్చుకున్నాడు.

డాన్ చేస్తున్న వారందరూ అలసిపోయి....ఎవరి స్థానాల్లో వారు కూర్చున్నారు.

విస్కీ గ్లాసును భాజేచేసి రికార్డులు వేస్తున్న వ్యక్తి దగ్గరికి పోయాడు షాడో. రికార్డులున్న అలమరాలో వెతికి ఒక రికార్డును అతనికి అందించాడు.

మెక్సికో దేశంలో పేరు పొందిన డాన్సింగ్ టీట్ అది. ఎంతో నేర్పువుంటేగాని ఆ మ్యూజిక్ కి అడుగులు వేయటం కుదరదు.

గిటార్ మోతలతో స్టార్ అయింది మ్యూజిక్. పెద్దగా యీలవేసి గిరున తిరుగుతూ హాలు మధ్యకు వచ్చాడు షాడో. డాన్తోపాటు అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూడటం మొదలుపెట్టారు. అటువంటి డాన్స్.... పేరు వినటమేగాని ప్రత్యక్షంగా చూడటం వారికి అదే ప్రథమం.

పేసిన అడుగు వేయకుండా....ఎగిరి గంతులు వేశాడు

షాడో. శరీరమంతా చెమటలతో నిండిపోయింది. విష్ణు మత్తు సగం దిగిపోయింది.

రికార్డు అయిపోయింది. జీవన్ తో కూర్చుని ఉన్న సుమిత్ర చూచిన లేచి షాడోని సమీపించింది.

“రాజా! హౌ ఎటాట్ ఎ డాన్స్ విత్ మీ” అని అడిగింది. ఈసారి ఆ కళ్ళల్లో అతనంటే నిర్లక్ష్యం కనిపించటంలేదు. గౌరవం కొట్ట వచ్చినట్లు తెలుస్తున్నది.

విష్ణు మత్తు దిగిపోయిన షాడో రెండు క్షణాలు తల వంచుకుంటున్నాడు. కాని తనవైపు కోరగా చూస్తున్న జీవన్ గమనించగానే అతనిలో నిర్లక్ష్య భావం తల ఎత్తింది.

మ్యూజిక్ మొదలుకొన్నాగానే సుమిత్ర చేయి అందుకొని డాన్స్ ప్రారంభించాడు.

“నీ గురించి విని.... మామూలు డౌంగవనే అని అనుకున్నాను. ఎక్సలెంట్ డాన్సర్ ని అనుకోనేలేదు” మెచ్చుకుంటున్నది సుమిత్ర.

షాడో చూపులన్నీ జీవన్ మీదే వున్నాయి. గ్లాసు మీద గ్లాసుగా విష్ణు ఎక్కిస్తున్నాడతను. గ్లాసుగ్లాసుకూ త్రేస్తూ నవ్వానికి ఎక్కుతున్నది.

హాలు చుట్టూ ఒక రౌండ్ కొట్టి.... అతని చేతుల సమీపంలోకి వెళ్ళారు షాడో సుమిత్రలు.

జీవన్ చేతిలోని గ్లాసు ఎగిరి గోడకు గుడ్డుకొని ముక్కలు ముక్కలై పోయింది.

సళ్ళు కొరుకుతూ వచ్చి షాడోమీద కలియబడ్డాయి. “యూ బ్లడ్ రోగ్.... ఏడోలే అని వెంట తీసుకువచ్చి

గాంగ్ లో చేర్చిస్తే.... నాకే ద్రోహం తలపెడతావా? ఇదీ యద” అని అరుస్తూ షాడో గుండెలమీద పడ్డాడు

రెండు దెబ్బలను ఓర్చుకున్నాడు షాడో. ఎవరయినా వచ్చి విడతీస్తారేమో అని చూశాడు. వింతగా చూడడం కన్పించి ఎవరూ ముందుకు రావటం లేదు. అద్భుత పడ డోయిన సుమిత్ర జీవన్ చేతి విసురుకు ఆవల పడింది.

మూడవ దెబ్బ షాడో పెదిమలమీద పడింది. పెదిమ తెగి రక్తం నోటికి వుప్పుగా తగిలింది. షాడో సహనం ఆ దెబ్బతో గాలికి ఎగిరిపోయింది.

పిడికిలి బిగించి బలమంతా వుపయోగించి జీవన్ గడ్డం మీద గుడ్డాడు. జీవన్ తల ఆ దెబ్బకు గిర్రున తిరిగింది. ఎగిరి మూడు అడుగుల దూరంలో పడ్డాడు

పడిన మరుక్షణం పాంటులో వున్న ఫిస్టర్ ని బయటికి తీశాడు.

కుడికాలు వెనక్కి వంచి చేతిని కిందికి దించాడు షాడో. వేళ్ళకు అందిన డాగర్ ని చురున బయటికిలాగి వినరటానికి చేయి జాచాడు.

“రాజా!” అంగుమంటూ వినవచ్చింది బాస్ కంఠం. ఒక్క గంతులో వచ్చి వారిద్దరి మధ్యా నిలబడ్డాడు.

“అయ్యచాలు తీసేయండి. ఊ!” అని గర్జించాడు. జీవన్ ఫిస్టర్ ని జేబులో పెట్టుకున్నాడు. ఆ తరువాతనే డాగర్ ని కిందికి దించాడు షాడో.

“నా స్టాషన్ లో యిటువంటి పోట్లాటలు జరుగ

కూడదు. మీ ప్రవర్తనకు సంజాయిషీ ఏమిటి?" కోపంగా ప్రశ్నించాడు బాన్.

"అతన్నే అడగండి" విర్లత్త్యంగా సమాధానమిచ్చాడు షాడో పనామా వెలిగించుకుంటూ.

సంజాయిషీ ఏమిటో బాన్ కి తెలుసు. తప్పు ఎవరితో అందరికీ కనిపించింది.

"జీవన్ చిన్నపిల్లడిలా ప్రవర్తించటం బాగోలేదు. అతని ఒక జీవితో ముందు వెళతారు. పదిగంటలకు బాంకు రాజుకు క్షమాపణ చెప్పకో" అజ్ఞాపించాడు జీవన్ పనిచేసే చూస్తూ.

తల వంచుకొని లేచాడు జీవన్. షాడోవి సమీపంలో కరచాలనం చేశాడు, "క్షమించు రాజూ!" అంటూ అతని ముందుమాటలే అందరికీ వినిపించాయి. పెదవులకదలిక కనిపించింది. "రాజూ సుమిత్ర నా సొత్తు. ఆమె సమీపంలో ఉన్నాను. తన ప్లానును లోకి వెళ్ళానంటే నువ్వో నేనో తేల్చుకోవాలి వస్తుంది" అంటూ బాన్.

జాగ్రత్త" అని హెచ్చరించటం ఎవరికీ వినిపించలేదు. విస్కీ తాగి లేచిపోని గొడవలు నెత్తికి తెచ్చుకోవటం అందరికీ జరిగిందే అని ఆలోచిస్తూ భారంగా తన గదికి చేరుకున్నాడు షాడో.

"ఇదీ డెక్కన్ బాంక్ నారాయణగూడా బ్రాంచి మూడు అంతస్తుల కొంక్రీటు భవనం. గేటు ముందు జంతు బారెల్లివున్న పాతకాలం తుపాకీ పట్టుకొని వుంటాడని నావ్ మన్. తుపాకీతో తూటాలు వుండవు. అతనిమెదల

నేలాడుతున్న బెల్టుకు ఆరుతూటాలు అమర్చివుంటాయి. ఎంతో కాలంగా కదిలించకపోవటంవల్ల అవసరం వస్తే వాటిని బయటకు తీయటానికి, తుపాకీలో దట్టించటానికి రెండు నిమిషాలు వ్యవధి ఖచ్చితంగా కావాలి.

రేపు పుదయం పదిగంటలకు మనం రెండు అంబా నిర్దల్ లో ఆక్కడికి పోతాం. రాజూ, జీవన్, మరో యిద్దరు కలిసి ఒక జీవితో ముందు వెళతారు. పదిగంటలకు బాంకు తెరుస్తారు. ఏజెంట్ పదిగంటల పదిహేను నిమిషాలకు వాళ్ళను ఓపెన్ చేస్తాడు. ఆ రోజుకు కావలసిన డబ్బును షిషియర్స్ కి యిచ్చి పది యిరవై అయిదుకు వాళ్ళు మూస్తారు. అదిన్నరకు కస్టమర్స్ ని లోనికి రానిస్తారు. మనం పదిన్నర లోపుగానే మన పని పూర్తి చేసుకోవాలి" తన ప్లానును వివరిస్తూ షేబిర్ చుట్టూ కూర్చున్న వారివంక పరీక్షగా చూశాడు బాన్.

షేబిర్ మీద వర్చిన బాంకు ప్లానును జాగ్రత్తగా చూస్తూ ఉంటాడు వారందరూ.

"ఎవీ క్వశ్చన్స్?" ప్రశ్నించాడు బాన్.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు. డ్రాయర్ లాగి అందులోవున్న నిర్దల్ ను అందరికీ అందించాడు బాన్.

"మీరు చేయవలసిన పని అందులో క్లియర్ గా వ్రాయండి వుంది. బాగా చదువుకొని మననం చేసుకోండి. పొరలు జరిగితే ప్రాణాలు పోతాయి" హెచ్చరించి అందరినీ అందించేశాడు.

గదికి తిరిగి వచ్చి తను చేయవలసిన పనిని జాగ్రత్తగా చూసుకున్నాడు షాడో. ఆ తరువాత కాగితాలకు అగ్గిపెట్టె వెలిగించి మంట పెట్టి డబ్బీన్ లో పడవేశాడు.

అతను ఆలోచన చేయవలసిన పని మీద లేడు. అవార్డును తనవారికి అందించాలి. ఎలా?

ఎంత ప్రయత్నించినా స్థావరంబాటి వెళ్ళే అవకాశం లభించక టోనులో పెట్టబడిన పెద్దపులిలా వచ్చాడు. ఆ రోజును వెళ్ళదీశాడు.

మరునాడు ఎనిమిది గంటలకే అందరూ రెడీఅయ్యారు. జీవన్, సుమిత్ర షాడోలతోపాటు మరో యిద్దరు ఆ వరులు ముందు బయలుదేరిన జీవ్ ఎక్కారు.

కొండ గుట్ట చాటుతున్న సమయంలో చుట్టూ చూడండి. షాడో. ఎవరూ కనిపించలేదు. ఎలా కనిపిస్తారు? వస్తున్న కార్లను చూసి బండరాళ్ళ చాటుకు చేరుకొని వుంటే.

పదిగంటలకు ఐదు నిమిషాల వ్యవధి వుండి అసలు నారాయణగూడా డెక్కన్ బాంకు అవరణ ముందు ఆగి జీవ్.

“తోడీ డేర్ వెయిట్ కర్నా సాబ్ ఏజెంట్ సా అవీ తక్ ఆయాన్.” వరండావైపు చూపిస్తూ అన్నా వాచ్ మన్.

అనుదరులదిద్దర్ని అతని దగ్గరపదిలి వరండాలో ఉన్న కుప్పీలలో ఆసీనులై నారు సుమిత్ర షాడో జీవన్.

పదిగంటలకల్లా ప్రాంట్ గా వచ్చాడు ఏజెంట్.

రోకరుగా బాంకు వుద్యోగులు తమ సీట్లలోకి చేరుకుంటున్నారు.

పదీ పదిహేనుకు వాల్తు తలుపులు తెరువ బడ్డాయి.

అదే సమయంలో ఏజెంట్ గదిలోని టెలిఫోన్ గజ గజా మ్రోగింది. అక్కడేవున్న ప్యూన్ రిసీవర్ అందు కొని హడావుడిగా వాల్తు దగ్గరికి పరిగెత్తాడు.

దబ్బు కట్టలున్న లాకర్స్ తెరువబోతున్నాడు ఏజెంట్.

“సార్. అమ్మగారు ఫోన్ చేశారు. బేబీకి ఏదో అయిందట.... మిమ్మల్ని ఆర్జెంటుగా మాట్లాడమని అంటున్నారు.”

ప్యూను మాటలతో అతని తల తిరిగిపోయింది. వెంట పచ్చిన షాడో కాషియర్ కి చెప్పి గబగబా తన ఆఫీసులోకి పరుగుతీశాడు.

కుప్పీల్లో కూర్చున్న షాడో జీవన్లు లేచి నిలబడ్డారు. సుమిత్ర వరండా చివరికి పోయి, వాచ్ మన్ కి నైగ చేసింది.

అయోమయంగా చూస్తూ రెండు అడుగులు అటు వేగాడు వాచ్ మన్. మరుక్షణం వెనుక నుంచి అతని తల మీద ఏడుగులాంటి దెబ్బ పడింది. వెనుకనేవున్న అనుచరుల్లో ఒకరు అతన్ని లోపలకు మోసుకుపోయాడు. రెండవ వ్యక్తి తుపాకీని పట్టుకొని తలుపులు మూసి నిలబడ్డాడు—వచ్చిన వారిని కొద్దిసేపు ఆగమని చెప్పటానికి. వెంటనే రివాల్వర్లు పట్టుకొని బాంకు ఆఫీసులోకి

అడుగుపెట్టారు షాదో, జీవన్, సుమిత్రలు. వాళ్ళు
ఒక పక్కగా పడుకోబెట్టి కాన్వాన్ నందిలను విడిచి
వారిని అనుసరించాడు మొదటి అనుచరుడు.

సుమిత్ర ఏజెంట్ గదిలోకి వెళ్ళింది. “హల్లో, హల్లో!”
అని అరుస్తున్నాడతను. తెరిచిన నోరు తెరిచినట్లుగా పం
గానే తలమీద పడిన దెబ్బలతో స్పృహ తప్పి ప
పోయాడు.

చకచకా టెలిఫోన్ కనెక్షన్స్ అన్నిటినీ పూడికి
బయటికి వచ్చింది సుమిత్ర.

జీవన్ బాంకు ఎంప్లాయిస్ అందర్నీ కవర్ చే
న్నాడు. కదిలితే ప్రాణాలు తీస్తామని బెదిరిస్తున్నాడు.

వాట్రాలోకి వెళ్ళాడు షాదో. అలవాటు వున్న చేతు
అతి సులభంగా డబ్బువున్న లాకర్లను తెరిచాయి. అక్కడ
నన్నిటినీ కాన్వాన్ నందిలో మూట కట్టుకొని బయటి
పరుగుతీశాడు మొదటి అనుచరుడు.

తాపీగా వాట్రా తలుపులు మూసి తాళం చెప్పబడి
కాషియర్ చేతికి అందించి పిగిలెట్ వెలిగించుకుంటూ
బయటికి వచ్చాడు షాదో. తరువాత సుమిత్ర—అ
వెనుక జీవన్ భవనం వెలుపలికి పరిగెత్తుకు వచ్చారు.

జీవ్ కదులుతున్నది. వెనుకవున్న రెండు అంబులెన్సు
పక్కకు తిరుగుతున్నాయి.

జీవన్ ద్వారం దాటగానే తేరుకున్నారు బాంకు టో
గస్ట్రలు. అరిచి తేకలు పెట్టసాగారు.

ఎగిరి జీపులోకి దూకాడు జీవన్. అతని భుజం షాదో
వీపుకు బలంగా గుద్దుకుంది. తూలి ముందుకు పడ్డాడు
షాదో అదే సమయంలో జీవ్ వేగంగా ముందుకు
దూకింది.

షాదో పట్టుకారి జీవ్ లోనుంచి కిందపడ్డాడు.

“పకడో... చోర్....చోర్.....పకడో....” బాంకులో
నుంచి బయటికి వచ్చిన ఒకరిద్దరు వ్యక్తులు హై పిచ్ లో
అరిచారు.

క్రింద పడిన మరుక్షణం స్పింగులా లేచి నిలబడ్డాడు
షాదో. శరవేగంతో కదిలి ఎగిరి జీవ్ వెనుక భాగాన్ని
దేజిక్కించుకున్నాడు. అప్పటికి అతని పరిస్థితి ప్రమాద
కరంగానే వున్నది. సుమిత్ర చేయి అందీయకపోతే మళ్ళీ
కిందపడి వుండే వాడే.

ఏమీ తెలియనట్లు ముందుకే చూస్తున్నాడు జీవన్.
షాదో కనుబొమ్మలు ముడిపడ్డాయి.

9

“సహభాష్ రాజా! నీ చాతుర్యం మీద నాకు నమ్మకం
కుదిరింది. ఎన్నోసార్లు చోరీలు చేశాం. ఇంత పరపె
గ్గా ఏనాడూ పని పూర్తి కాలేదు. కమాన్ టేక్ యువర్
షేర్. ఇందులో నీ పాత్ర ఏమంత పెద్దది కాకపోయినా
నీకు మాట్లాడుకున్నంతా యిస్తున్నాను” పెద్ద బండిలోని
షాదోకి అందించాడు బాన్. మిగిలిన వారందరికీ చిన్నచిన్న
పాతెట్లు యిచ్చాడు.

గదికి తిరిగివచ్చి బండిలోని ఛేబిర్ మీద వెళ్తున్నాడు. మొత్తం ముప్పై లక్షల రూపాయలు దొంగిలించటం జరిగింది. అందులో నలభై శాతం తన దగ్గర వుండి దాన్ని బయటకు సంపాది. మిగిలిన డబ్బును కూడా చేజిక్కించుకునే మార్గం ఆలోచించాలి.

అలా: కదలటానికి వీలులేని పరిస్థితి!!!

నిద్రపట్టక పక్కమీద పొరలాడుతూ పన్నెండు గంటల వరకూ జాగరం చేశాడు స్థావరం నద్దుమణిగింటి అందరూ ఎవరి గదులకు వారు చేరుకున్నారు.

అలమరలో వున్న విస్కీబాటిల్స్ అందుకొని రెండు పెగ్గులు దిగించాడు షాడో. నెమ్మదిగా నిద్రాదేశక ఆకలి వంక చూడటం ప్రారంభించింది.

నిద్ర పట్టబోతున్న సమయంలో చిన్న పలుకులాగా నూటిగా వచ్చి ముఖమీద పడటంతో ఉలిక్కిపడి లేచి కూర్చున్నాడు. వెంటనే మరొకరాయ వచ్చి మీదపడింది. ఆశ్చర్యంగా కిటికీవంక చూశాడు.

“అయ్యోగారు. కొంచెం యిలా వస్తారా?” రహస్యంగా పిలిచింది ఒక కంఠం. షాడో నిద్రమత్తు ఎక్కడిక్కడై ఎగిరిపోయింది. ఒక్క గంతులో కిటికీ దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

బయట నిలబడి వుంది బిందు. ఎంతో సేపటి నుంచి నిలబడి వున్నట్లు వాడిపోయింది ఆమె ముఖం.

“నిన్న ఉదయంనుంచీ నీకోసం ఎదురుచూస్తున్నాను. మీరు బయటికి వెళ్ళే సందర్భంలో కాపలావాళ్ళ కళ్ళకు

లోయలోకి వచ్చాను. తిరిగి బయటపడే మార్గం కనిపించటం లేదు” మెల్లిగా చెప్పింది.

“తినుటానికి ఏమైనా వెంట తెచ్చుకున్నావా?” ఆందోళనగా అడిగాడు షాడో.

తల వూపిందామె. ఆ వూపటంలోనే అర్థం చేసుకున్నాడు. తిండి తిప్పలు లేకుండా ముప్పై అరు గంటల్నించీ పడిగాపులు పడుతున్నది.

“యూ వెయిట్ అందర్ ది ట్రీస్. నేను యిప్పుడే వచ్చేస్తాను” కిటికీ తలుపులుమూసి మెల్లిగా హాల్లోకి వచ్చాడు షాడో.

కౌంటర్ క్లీన్ చేసుకుంటున్నారు. “అకలి వేస్తోంది” అని సాకుచెప్పి నాలుగు టిస్కట్ పాకెట్లు తీసుకున్నాడు. గదికివచ్చి వాటర్ జగ్ వెంటబెట్టుకొని చల్లగా వరండాదాటి పొదల్లో ప్రవేశించాడు.

ఒక పొదవాటను కూర్చుని వుంది బిందు. “రాజా!” అంటూ ఆతని కౌగిలిలోకి చేరింది.

“తిండి తిప్పలు లేకుండా డిబెక్స్ చేయకూడదు. రానురాను నీకు మతిపోతోంది. ముందు యివి తిను” అంటూ టిస్కట్ పాకెట్లు అందించాడు షాడో.

“బిందూ.... పరిస్థితులు ఏమంత ఫేవర్బుల్ గా లేవు. మనవాళ్ళను కొంచెం హుషార్ గా వుండమని చెప్పి. ఎప్పుడో పెద్దప్రోగ్రాం వేస్తాడు బాస్. అదే మనకు దొరికే అవకాశం. అందర్ని పట్టించేయాలి. ముందు యీ డబ్బును

పోలీసులకు అందచేసే మార్గం చూడండి” అంటూ తన తాలూకు వచ్చిన బండిలోని బిందు వడిలో పెట్టాడు.

బిస్కట్ పాత్రెల్లు ఖాళీ చేసి - జగ్గల్ వున్న నీటితో దాహం తీర్చుకుంది బిందు.

“అల్ రైడ్ సర్. మరి నేను యిక్కడినుంచి బయట పడటం ఎలా?” అన్నది.

రెండు ఊతాలు ఆలోచించి భవనం ముందున్న అంబ సిద్ధర్ల వైపు చూపించాడు షాడో.

ఆర్డం చేసుకుంది బిందు. “ఓ. కే. గురువుగారు. మరి వస్తాను” అంటూ బండిలోతో అటు వెళ్ళిపోయింది. షాడో పెదిమలను మృదువుగా చుంబించి.

వరండా నీడలో నిలబడి ఆమె ఒక అంబాసిడర్ డిక్కిలో దాగుకోవటం గమనించాడు షాడో.

తెల్లవారి తొమ్మిది గంటలకు కదిలి, లోయ దాటిండా అంబాసిడర్. క్లబ్ నుంచి సుమిత్రను తీసుకు రావటానికి వెళుతున్నది. లోపల వున్న బిందు హాయిగా నిట్టూర్పు పర్చుకొని కూర్చున్నది.

షాడో రాత్రంతా నిద్రలేకుండా వరండాలోనే కూర్చుని ఆమెకు కావలా కాకాడన్న సంగతి ఆమెకు తెలియదు.

*

*

*

“నాన్నెన్నో దొంగలు వాళ్ళే అని తెలుసు. స్థావరం ఎక్కడ వుందో తెలుసు. ఇన్ని విషయాలు తెలిసి గూడా, యింకా ఆగటం అనవసరం. వెంటనే వెళ్ళి రెయ్ చేస్తాం. అందరినీ కట్టగట్టి పట్టుకుంటాం.”

గదిలో పచార్లు చేస్తున్న హైద్రాబాద్ ఐ. జి. పి. దృగవ్యవరంతో అన్నాడు. ఒకవక్కాగా డెక్కన్ బాంక్ అధికారులు బిందు తెచ్చిన నోట్లను తనిఖీ చేసుకుంటున్నారు.

“ఛేదిల్ ముందు కూర్చున్న ముఖేష్, శ్రీకర్, బిందు, వాసులు ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు.

“అదివాడు ఐ. జి. పి. సాబ్. వారిలో మా సహ వరుడు ఒకడువున్నాడు. వారిని పటించటమే మా ధ్యేయం. మీరు త్వరపడకుండా మేం చెప్పినట్లు చేస్తే—”

ముఖేష్ మాటలు మధ్యలోనే ఆగి పోయాయి. “మిస్టర్! అసలు మీరు ఎవరు? మీకు యీ దొంగలతో ఏమిటి సంబంధం?” కరుకుగా అడిగాడు హైద్రాబాద్ పోలీసు కమిషనర్.

నిస్సహాయంగా భుజాలు ఎగురవేశాడు ముఖేష్. తాము అప్రేక్షయల్ గా రాలేదు. తమ అధికారాలు చెల్లవు. యిది షాడో పర్సనల్ వ్యవహారం. అయ్యా, బాబూ అని ఎలా గోలా పనిని సానుకూల పరుచుకోవాలి. వేరేదారి లేదు.

“సాబ్. వీరి దొంగతనాల మూలంగా మా బంధువులు చాలా నష్టపోయారు. మేము థిర్టీలో ఒక ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్ ఏజెన్సీ నడుపుకుంటూ వుంటాం. మా బంధువుల కోరికమీద పరిశోధించటానికి వచ్చాం” జాగ్రత్తగా కథ అల్లాడు శ్రీకర్.

కనుబొమ్మలు ముడిచి సీరియస్ గా చూస్తూ పక్క గది

లోకి వెళ్ళి థిల్లికి లైట్సింగ్ కార్ ఒకటి బుక్ చేశాడు కమీషనర్.

“థారక్ డిలెక్టివ్ ఏజెన్సీ....సుల్తాన్ నగర్....ఫస్ట్ క్రాస్ స్ట్రీట్” ఆ గది ద్వారావికి దగ్గరిగా కూర్చున్న వాసు గట్టిగా అరిచి చెప్పాడు.

రెండు నిమిషాల్లో కమీషనర్ గారి కార్ మెహ్యూర్ అయింది. థిల్లి పోలీస్ కంట్రోల్ రూమ్ అధికారులకు ఆ అడ్రస్ చెప్పి విచారించమని అడిగాడు.

అందుకు ఎంతో వ్యవధి ఆక్కరలేక పోయింది. ఆ పేరు వినగానే వెంటనే జవాబు యిచ్చింది ఆ డెలిఫోన్ ఆపరేటర్.

“సార్....వెరీ కాపబుల్ ఏజెన్సీ సార్....నవదుబే కాదు....గవర్నమెంట్ లో మంచి యిన్ఫులియన్స్ ఉన్న వ్యక్తులు ఆ డిలెక్టివ్ లు.”

కమీషనర్ ముఖంలో రక్తం చుక్కగూడా లేక పోయింది. ముఖం ముడుచుకొని తిరిగివచ్చి మౌనంగా ఒక ప్రక్కన నిలబడ్డాడు.

బాంక్ అధికారులు తమ పరిశీలన ముగించి డబ్బును కట్టలు కట్టుకున్నారు.

ఆ డబ్బు అంతకు ముందు రోజున దొంగిలించ బడిందే నని నికరంగా తెలియటంతో ఐ. జి. పి. ఆశ్రయం అందు లేకపోయింది.

“ఇయామ్ సారీ ఇంటెల్జన్....రెయిడ్ చేయటం

తప్పనిసరి. మిగిలిన డబ్బు చేతులు మారకుండా పట్టుకో వారి” అంటూ అప్పటికప్పుడు ప్రియారిటీ ఆర్డర్లను పాస్ చేశాడు.

ముఖేష్, బిందు, శ్రీకర్, వాసులు మౌనంగా బయటికి వచ్చి నిలబడ్డారు. వారి కళ్ళముందే నాలుగు వాన్ల నిండా రిజర్వ్ పోలీసు దళం లంగర్ హౌస్ వైపు దూసుకు పోయింది.

“పీళ్ళకు దొంగలుకాదు....వాళ్ళు తిని పారేసిన విప్ర రాకులు కూడా దొరకవు” కోపంగా కామెంట్ చేశాడు శ్రీకర్.

“మనం వెంటనే యిక్కడినుంచి వెళ్ళిపోవటం మంచిది. అక్కడ కథ అడ్డం తిరిగితే....వచ్చి మళ్ళీ మనమీద పది గొడవచేస్తారు” హెచ్చరించాడు వాసు.

ఆ మాట మిగిలిన వారికి నచ్చింది. చల్లగా స్టేషన్ ఆవరణదాటి దూరంగా తప్పుకున్నారు.

10

“ఫ్రండ్స్....ఎల్లుండి మరొక కార్యక్రమాన్ని మీకు తెలియచేస్తాను. అందరూ సిద్ధంగా ఉండండి. ఈ రెండు రోజులు పూర్తి విశ్రాంతి తీసుకోండి. ఈసారి పని పూర్తికాగానే హైదరాబాద్ నుంచి మకాం మార్చు బోతున్నాం.”

హాల్లోవున్న వారందరికీ వినిపించిన మాటలన్ని మైకులో.

పెద్ద పెట్టున హర్షధ్వనాలు చేశారు అందరూ. కొంటే మీది విస్కీ బాటిల్స్ కి గిరాకీ పెరిగింది.

వనమా వెలిగించి గట్టిగా రెండు దమ్ములు లాగి నలిపి అవతలికి విసిరేశాడు షాడో.

తను జాగ్రత్త పడవలసిన సమయం ఏకైకంబింది. త్వరపడాలి. బాస్ గదికి వెళ్ళి తలుపుతట్టాడు.

“కమిన్” అని వినిపించింది.

“ఓహో! రాజూ! కమాన్....నేనే ఏలిపిద్దామని అనుకుంటున్నాను. ఈసారి మన ప్రోగ్రాం అంతా నీ మీద ఆధారపడి వుంటుంది. రేపటినుంచీ నీకు స్పెషల్ గా అన్ని విషయాలు వివరించి చెప్తాను” షాడోని చూడగానే కూర్చోమని కుర్చీ చూపిస్తూ అన్నాడు బాస్.

తలవూపి అలాగే నిలబడ్డాడు షాడో. “ఛేబిల్ మీద వున్న కాగితాలను చూస్తూ ఎందుకో తల ఎత్తాడు బాస్. షాడో యింకా అక్కడే నిలబడి వుండటంచూపి ఏమీ టన్నట్లు కనుబొమ్మలు ఎగురవేశాడు.

“బాస్! బయటికి వెళ్ళి చాలా రోజులు అయింది. ఓ రెండు రోజులు సరదాగా తిరిగి వస్తాను” మెల్లిగా అన్నాడు షాడో.

చేతిలోవున్న కలం పక్కనపెట్టి షాడో కళ్ళలోకి నూటిగా చూశాడు బాస్.

“సరదాగా తిరగటం అంటే....ఏమిటి? నువ్వు ఏమేమి చెయ్యడలుచుకున్నావో వివరంగా చెప్పు.”

అతి వేగంగా ఆలోచించాడు షాడో. తను మరొకరితో మాట్లాడటం ఎవరైనా చూసినా....అనుమానించటానికి అవకాశం వుండకూడదు.

“ఏం చేస్తాను బాస్? ఓ రెండు పినిమాలు చూసి....ఆ రాత్రికి....” అంటూ నవ్వేశాడు.

అర్థంకాక డబ్బంపాటు సీనియర్ గా చూశాడు బాస్. మరుక్షణం అర్థం అయింది. పెద్దగా నవ్వేశాడు తనుకూడా.

“ఆర్ రైట్ రాజూ....ఐ ఏర్ యిట్ యిన్ టుడి మాటర్. ఆలోచించి ఏర్పాట్లు చేస్తాను.” అంటూ మళ్ళీ కాగితాలలో తల దూర్చాడు.

తేలికగా నిట్టూర్చి వెనుతిరిగాడు షాడో. అదే సమయంలో చెవులు చిల్లులుపడేటట్లు మ్రోగటం ప్రారంభించి ఒక అలారం. స్తావరపు గోడలమీద నున్న ఎర్ర బిచ్చలు అన్నీ వరుసపెట్టి వెలిగాయి.

అయానంతో వగులూ పరుగున పరుగున లోనికి వచ్చి పద్దారు నలుగురు వ్యక్తులు. కొండగుట్టల మీద కాపలా వున్న జిల్లులోని వారు.

“బాస్! ప్రమాదం....పోలీసులు మన స్టావరాన్ని సమీపిస్తున్నారు” అని రిపోర్టు చేశారు.

బాస్ ముఖం గంభీరంగా తయారైంది. “ఎవ్రిబడీ

గెటో రెడీ....కాంప్ బీ కి వెళ్ళిపోవాలి....ఏర్పాట్లు రెండు నిమిషాల్లో ముగించాలి” అని ఆర్డర్స్ ఇచ్చాడు.

నిమిషాల మీద స్థావరంలోని సామానంతా కార్లలోకి మార్చబడింది. పోలీసులు లోయలోకి వచ్చేసరికి లోయ వెనుకవున్న కొండదారి మీదుగా అవతలికి దాటుకున్నాడు గాంగ్ వాహనాలన్నీ. అనుసరించబోయిన పోలీసులు.... హఠాత్తుగా ఆ దారిలో ఏర్పడిన ప్రేరణకు బెదిరి వెనుకంజ వేశారు.

కొండగుట్టలు కడిలిపోయేటట్లు సంభవించాయి ప్రేరణకు బండరాళ్ళు అడ్డంపడి దారి శాశ్వతంగా మూసుకుపోయింది.

పోలీసుల కళ్ళు కప్పి బాస్ కాంప్ బీ కి సురక్షితంగా చేరుకున్నాడు.

“రాజూ! కమాన్....ఈ రోజు నాకు ఎస్కార్డుగా నిన్ను తీసుకు వెళ్ళమన్నాడు బాస్” ట్రిమ్గా అలంకరించు కొని సాదోని నిద్రలేపింది సుమిత్ర.

అవలిస్తూ లేచి కూర్చున్నాడు సాదో. స్థావరం మార్చి రెండురోజులు అయింది. కొత్తచోటులో రక్షణ ఏర్పాట్లు చేసుకోవటంలో బీజీగా వుండిపోయారు అందరూ. రెండు రోజుల్లో చెప్తానన్న ప్రోగ్రాం....మరో రెండు రోజులకు వాయిదా వేశాడు బాస్. ఆ సమయంలో తన విషయం కపి లిప్తే మొదటికే మోసం వస్తుందనే తలంపుతో మోసం

వుండిపోయాడు సాదో. సాఫీగా నడుస్తున్న కథ....పోలీసుల రాకతో చిక్కుపడింది. ఎందుకలా జరిగింది? ఎవరి మూలంగా ఆ పౌరపాటు సంభవించింది?

“కమాన్ రాజూ! దైం అయిపోతోంది” సుమిత్ర మరొకసారి హెచ్చరించటంతో వళ్ళు విరుదుకుంటూ లేచి డ్రస్ చేసుకున్నాడు.

అంబాసిడర్ దగ్గరే నిలబడివున్నాడు జీవన్. సాదోను చూడగానే ముఖం చిట్టించాడు.

“జీవన్! బాస్ ఆర్డర్స్....నీకు యీ రోజు రెస్ట్” వళ్ళతో కారు ఎక్కింది సుమిత్ర. సాదో స్టీరింగ్ తీసుకున్నాడు. సుమిత్ర డ్రైవర్ కన్నీ చెవుతుండగా కొండగుట్టలలో నుంచి బయటికి వచ్చి, సీబర్డ్ కట్ వైపు పోనిచ్చాడు.

“అనుకున్నంత పని అయింది ఐ. జి. పి అంతా గిల్లంతు చేసుకొని తిరిగివచ్చాడు” నీరసంగా కుర్చీలో కూలబడుతూ చెప్పాడు ముఖేష్.

సీతారామ్ భార్యకు వంటలో సాయంచేస్తున్న బి.దు చేస్తున్న పనిని వదిలి పమిడెచెంగుతో చేయి తుడుచుకుంటూ ముందు గదిలోకి వచ్చింది.

“శ్రీని లంగర్ హౌస్ పంపాను. ఇంకా రాలేదు....” అంటుండగానే ముందు శ్రీకర్....అతని వెనుక సీతారామ్ లోనికి వచ్చాడు.

“అంతా ఖాళీ సిస్టర్. గాంగ్ బంగ్లాను పాడుపెట్టి అడ్ర

సులు మార్చేసింది” అలనటగా ముఖేష్ పక్కన కూర్చుంటూ రిపోర్టు చేశాడు శ్రీకర్.

“ఐ. జి. పి మనకోసం హైదరాబాద్ అంతా గాలింపిస్తున్నాడు. కంటబడితే గొడవే” హెచ్చరించాడు సీతారామ్.

“ఏం చేద్దాం ముఖేష్? ఇదంతా నా మూలంగా జరిగిందని రాజు నా మీద విరుచుకుపడతాడు. పోలీసుల దగ్గరికి వెళ్ళకుండా వున్నా బాగుండేది” బాధగా అన్నది బిందు.

“నాన్నెన్నో బిందూ.... ఇందులో నీ తప్పేం వుంటుందో మనుష్యులం మేం కూడా అఅయిడియా బాగుండని అన్నాం! తింటే ఆందరం కలిసే తిందాం తిట్లు, అందుకు ముందు ఆ శ్రీకృష్ణ పరమాత్మని పట్టుకోవాలి” సాలోచనగా అన్నాడు ముఖేష్.

“క్రబ్ దగ్గర కాపేద్దాం. అంతకంటే మరో మార్గం లేదు” అంతవరకూ మౌనంగా వున్న బాసు నజ్జ్ చేశాడు.

11

క్రబ్ ఆవరణను సమీపించడానే అంబాసిడర్ ని స్టాన్ డిశాడు షాడో. ఆతని దృష్టి అప్రయత్నంగా వాన్ మన్ కి పది అడుగుల దూరంలో కూర్చుని టూల్ పార్కి చేస్తున్న ఒక యువకుడి మీద పడింది.

చేస్తున్న పనిని ఆపి అంబాసిడర్ వంకే చూస్తున్నా

దతను. నవ్వుకుంటూ కారును గేటు దాటించాడు షాడో. శ్రీకర్ ని ఎన్ని మారు వేషాలు వేసినా వెంటనే గుర్తుపట్టవచ్చు. అన్నీ మారుస్తాడు కానీ.... ఆ టైట్ పాంట్లను మాత్రం వదిలిపెట్టడు. చిరిగి పీలికలైన నరే.... టైట్ గానే వుండాలి.

బార్ రూమ్ లోకి అడుగుపెట్టిన మరుక్షణం.... చిత్తుగా తాగివున్న థాి ఆకారం ఒకటి తూలుతూ వచ్చి అతన్ని గుద్దుకుంది. కోపంగా అతన్ని పక్కకుతోసి గాంబ్లింగ్ సెక్షన్ లో అడుగుపెట్టాడు షాడో.

విస్కీ సిప్ చేస్తూ ఒక యువకుడు పెద్దగా అరుస్తున్నాడు అక్కడ.

“కమాన్ ఎప్రిబిడి.... ఈ రోజు నా పుట్టిన రోజు. నా హెల్త్ కోసం మీరందరూ డ్రింక్స్ తీసుకోవాలి.”

షాడో తన సమీపంలోకి రాగానే చటుక్కున అడ్డం వచ్చి ఒక గ్లాసును బలవంతంగా చేతికి అందించాడు.

మర్యాదకోసం తీసుకోక తప్పలేదు. గ్లాసు ఎత్తిన షాడో, కిందినుంచి కనిపించిన అక్షరాలను ఆసక్తిగా చూశాడు.

“బార్ రూమ్ లో వాసు సీజేబుల్ ఒక చీటీ పడవేశాడు” నిర్దిష్టంగా గ్లాసును ఖాళీచేసి చీటిని మాత్రం చేతిలో మడుచుకొని ముందుకు అడుగువేశాడు షాడో.

డాబ్బింగ్ హాల్లోకి వెళ్ళగానే సుమిత్ర తెరచాటుకు బయలుదేరింది. “రాజూ.... నా ప్రోగ్రాం అయిపోయేదాకా

ఇక్కడేవుండు. ఎక్కడికి వెళ్ళకు" అని మాయం అయి పోయింది.

ఒక సోఫాలో కూర్చుని రెండు నిమిషాలపాటు దీర్ఘంగా ఆలోచించాడు షాదో. తనవారిని కలుసుకోవాలి. తప్పదు. ముందు వారు వ్రాసిన దేమిటో చూడాలి.

జేబులో నుంచి చీటిని తీసి మడతలు పూడతీశాడు. మరుక్షణం అటు వస్తున్న ఒక వృద్ధుడు తూలి ఆతని మీద పడ్డాడు.

"మాన్ కర్నా....భాయిసాబ్....వళ్ళు తూలింది.... క్షమించాలి" అంటూ లేచి అవతలికి వెళ్ళిపోయాడు.

సీతారామ్ ఆతను. మీదపడిన మరుక్షణం గుర్తించాడు షాదో. కాని ఆతను ఎందుకు పడ్డాడో....పడినవాడు తన చేతిలోని చీటిని ఎందుకు లాక్కునివెళ్లాడో అర్థంకాక అయోమయంగా చుట్టూ చూశాడు.

టాయిలెట్ గదులకు వెళ్ళే మార్గంపైవు చూసి గతుక్కుమన్నాడు. అక్కడే గోడకు ఆనుకొని, ఆతని వంకే చూస్తున్నాడు జీవన్. చీటి మడతలు విప్పినట్లయితే ఆతనికి కనిపించేది.

బ్రతుకుజీవుడా అనుకుంటూ ముఖం నిండా పట్టిన చెమటలను తుడుచుకొని సోఫాలో చేరగిలవడి కూర్చున్నాడు షాదో.

ఆ పైన అక్కడినుంచి కదలటానికి కూడా మనస్కరించక సుమిత్ర డాన్స్ అయిపోయేదాకా అలాగే వెయిట్ చేశాడు. జీవన్ ఆతన్ని గమనిస్తూనే వున్నాడు.

"కమాన్ రాజూ! రెటెజ్ గో!" డ్రస్ మార్చుకొని వచ్చి తొందరపెట్టింది సుమిత్ర. స్థావరానికి అనుకొని లేచాడు షాదో. కాని చేయిపట్టుకొని వక్కదారి నుంచి క్లబ్ పై అంతస్తుకు తీసుకువెళ్ళింది.

ఒక ఎయిర్ కండిషన్డ్ గదిలో ఫోమ్ బెడ్ మీదికి ఆతన్ని నెడుతూ, "రాజూ! కావాలని అనుకుంటే నేను కాదన్నానా....కానీకి చెప్పి రికమండేషన్స్ సంపాదించుకోవటం ఎందుకు?" అన్నది.

షాదో శరీరం అసహ్యంతో జలదరించింది "క్షమించాలి సుమిత్రా....ఏవనిలోనూ నాకు ఒకరి రికమండేషన్లు అవసరంలేదు. నేను కోరుకున్న వారు నాకు సంతోషాన్ని కలిగిస్తారు కాని....ఒకరి పనువున వచ్చినవారు....నాకు తృప్తిని అందియలేదు" అంటూ ఆమె చేతులు విడిలించుకొని లేచి నిలబడ్డాడు.

"సారీ రాజూ....ఒకటి అనబోయి మరొకటి అన్నాను. కమాన్....రెటెజ్ ఎంజాయ్" మత్తుగా పిలిచింది సుమిత్ర.

సిగిరెట్ వెలిగించుకుంటూ తల ఆడ్డం తిప్పాడు షాదో. "నో డీర్ బేబీ! ఇంకెవరినైనా వెతుక్కో" అంటూ తలుపు తెరుచుకొని బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

సుమిత్ర ముఖంలో కోపం, ఆశ్చర్యం మొదలైన భావాలన్నీ ఒకేసారి ప్రత్యక్షమయ్యాయి. కింది పెదిమను మునివళ్ళతో కొరుక్కుంటూ డేబిల్ మీదవున్న ఫోన్ ని ఎందుకున్నది.

కిందికి వెళ్ళి షాదో తన్ను నీడలా అనుసరిస్తున్న జీవన్ విచారి గాంబ్లింగ్ పెక్షన్ లోనే ఆగిపోయాడు. రమ్మి ఛేబిల్ ముందుకూర్చుని తనవారిని కలుసుకునే ఆలోచనను విరమించుకున్నాడు.

12

“వాట్ రాజూ! వాట్ హా వెన్ట్ టూ యూ లాస్ట్ నైట్?”
కుతూహలంగా చూస్తూ ఆడిగాడు బాస్-షాదో స్థావరానికి తిరిగి రాగానే.

జరిగిన విషయం ఆయనకి తెలిసిందని గ్రహించాడు షాదో. “బాస్....నా ప్రోగ్రాంలు నేను విర్తయించుకోవటం బాగుంటుంది. మరొకరి చెయ్యి వుండటం నాకు నవ్వు” అన్నాడు.

“ఆర్ రైట్. ఈ రోజు నీకు ఆఫ్. నీ ఇష్టం చ్చినట్లు గడుపు” పేసర్లలో తల దూర్చుస్తూ చెప్పాడు బాస్.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలదాకా నిద్రలో గడిపి డ్రెస్ అయ్యాడు షాదో. తనకోసం కేటాయించబడ్డ కారులో పిటికి బయలుదేరాడు. ఎడమచేత్తో స్టీరింగ్ ని కంట్రోలుచేస్తూ కుడిచేత్తో సిగరెట్ పాకెట్ మీద చిన్న మెస్సేజిని వ్రాసి కారు ఒక మలుపు తిరుగుతుండగా రోడ్డు పక్కకు విసిరాడు.

ఆ రోజు ఉదయం స్థావరానికి వస్తుండగా ముఖేష్ ఒక ఆటోరిక్షలో తనను అనుసరించటం చూశాడు. ఎవరో

ఒకరు స్థావరం మీద విఘాపేసి వుంటారు. తన రాక పోకల్ని గమనిస్తూనే ఉంటే ఆ మెస్సేజి వారికి అంది తీరు తుంది.

ఎటూ చూడకుండా కారును సరాసరి ఆల్పాహోటల్ ముందుకు తీసుకువెళ్ళి ఆపాడు. రెస్టారెంట్ లో సుప్టుగా టిఫెన్ చేసి, ఒక కిళ్ళిని దిగించి, సిగరెట్ కాబ్బుకుంటూ ప్లాజా థియేటర్ కి వెళ్ళాడు.

అప్పటికే ప్లాజా ఆవరణలో నాలుగు మూలలా నిలబడి వున్నారు ముఖేష్, శ్రీార్, వాసులు. బిందు బాల్కనీ టిక్కెట్లు ఇచ్చే ప్రదేశంలో నిలబడివుంది. సీతారామ్ పైకిల్ స్టాండ్ దగ్గర పీఠం వేసుకున్నాడు.

బిందువైపు చూస్తూ తల వూపి క్యూలో నిలబడ్డాడు షాదో.

పదినిముషాల తర్వాత టిక్కెట్లు ఇచ్చారు. రెండు టిక్కెట్లు తీసుకుంది బిందు. కౌంటర్ ముందునుంచి ఆమెను అనుసరించాడు షాదో.

“రాజూ....ఆ.బి. జి. పి—” సీటులో కూర్చోగానే మొదలు పెట్టింది బిందు. షాదో ఆమెను వారిచే అవకాశం లేకపోయింది, జరుగవలసిన దామేజి జరిగిపోయింది.

వారికంటే ముందుగా వచ్చి ఒక పక్కగా నిలబడి వున్న జీవన్—ఆ మాటలు విన్నగానే చటుక్కున బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

మెరుపులా బాల్కనీ బయటికి వచ్చాడు షాదో. హేండ్ కర్ప్స్ తీసి మూడుసార్లు తలచుట్టూ గాలిలో పూసాడు.

శ్రీకర్ చూశాడు ఆ నైగని. ఈల వేసి ముఖేష్ ని హెచ్చరించాడు. ముఖేష్ చూపును అర్థం చేసుకొని థియేటర్ గేటు ముందు నిలబడ్డాడు వాసు. సీతారామ్....పిట్ట గోడను దూకి రోడ్డు పక్కగా ఆపి వుంచిన టాక్సీని గేటు ముందుకు తీసుకువచ్చాడు.

బాల్కనీ మెట్లు దిగి చకచకాఅడుగులు వేస్తూ గేటు దాటాడు జీవన్. అతని చూపు అంతా అక్కడికి కొద్ది దూరంలోవున్న పబ్లిక్ డెలీఫోన్ బూత్ మీద వుంది. తన అవివేకం గాంగ్ కి ఆపద కొని తెచ్చిందన్న ఆలోచన అతన్ని దహించివేస్తోంది. తను చేసిన తప్పు తనే సరి దిద్దుకోబోతున్నందుకు తనకు కంటిలో నలుసులా కదూరైన వ్యక్తి-తన దారినుంచి తొలగింపబోతున్నందుకు ఒక విధంగా సంతోషంగానూ వుంది.

ఆ ఆలోచనలలో పడి చుట్టుముట్టిన వారిని గమనించ లేకపోయాడు. వేగంగా పైకిలేచింది వాసు ఇనుప పీకలి. బలంగా అతని మెడమీద వారింది.

జీవన్ కళ్ళముందు పంచరంగుల నక్షత్రాలు వెలిశాయి. స్పృహతప్పి పడిపోయాడు. రోడ్డుమీది జనం ఏం జరుగుతున్నదో గ్రహించేలోపుగానే అతన్ని టాక్సీలో ఎక్కించి వేగంగా అక్కడినుంచి కదిలిపోయారు ముఖేష్ బృందం.

నగం ఏనిమా చూశాడు షాదో. ఆ పైన చూడలేక పోయాడు.

“కమాన్ బిందూ....ఏమయిందో తెలుసుకుందాం” అంటూ బిందూ చేతిని పట్టుకొని బయటకు లాక్కువచ్చాడు. కారును థియేటర్ లోనే వదిలి టాక్సీలో రాణీగంజ్ చేరుకున్నారు యద్దరూ.

అప్పటికి కాళ్ళు చేతులు బంధింపబడి అదివరకటి గది లోకే చేర్చబడివున్నాడు జీవన్. స్పృహ వచ్చింది.

షాదోను చూడగానే అతని కళ్ళు చింతనిప్పుల్లా మెలిశాయి. “దుర్మార్గుడా! నమ్మకద్రోహీ!! యూ డరీ డబుల్ క్రాసర్!! ఇందుకు ఫలితం అనుభవిస్తావ్. టాన్ కి తెలిసిన మరుక్షణం నీ గతి ఏమౌతుందో చూసుకో!” అని గర్జించాడు.

అతని ఎదురుగా గోడకు అనుకొని కూర్చున్నాడు షాదో.

“జీవన్....డాన్ యీసారి వేస్తున్న ప్రోగ్రాం ఏమిటి? ఏ ద్వ్యంకును కొల్లగొట్టాలని ఆలోచిస్తున్నాడు?” అని ప్రశ్నించాడు మృదువుగా.

“నాకు తెలియదు. తెలిసినా నీకు చెప్పను.”

“చెప్పు జీవన్. చేసిన పాపాలకు నిస్కృతి అయినా లభిస్తుంది.”

“నీకులు బోధిస్తున్నావా? కన్నాలు వేసి బ్రిటికేదొంగవి. నిన్ను అందరిం ఎక్కించాలని అనుకోవటం మాదితప్ప.”

తల విదిలిస్తూ లేచి నిలబడ్డాడు షాదో. “ముఖేష్.... ఇకన్నీ జాగ్రత్తగా కనిపెట్టుకొని వుండండి. విడుదల అయ్యాదో.... మన నది గోవింద కొడుకుంది. నేను తిరిగి పోవాల్సిన దైవమింది” ముఖేష్ని హెచ్చరించి బయటకు వచ్చాడు.

పెద్దపెద్దగా అరిచి చండాలమైన భాష ఉపయోగించడం మొదలుపెట్టాడు జీవన్. అంతవరకూ ఓపికగా వింటున్న వాను, సహనం అంతరించింది. లాగిపెట్టి నెత్తిమీద ఒకటి వేశాడు. దిమ్మెరబోయి తల వాల్చేశాడు జీవన్. మరి మాట్లాడలేదు.

“రాజా! అప్పుడే పోవాలా! తెల్లవారిన తర్వాత వెళ్ళొచ్చుగా!” టాక్సి ఎక్కుతూ గారాలపోయింది బిందు.

“సారీ డియర్.... డ్యూటీ యాక్ డ్యూటీ” ఆమె ముంగురులు సవరిస్తూ అన్నాడు షాదో.

స్లాజా దగ్గిరికి వచ్చేసరికి సినిమా అయిపోయింది. ఆ జనంలో కలిసి కారును బయటికి తీసుకువచ్చాడు షాదో.

బిందును హెచ్చరించి అతి వేగంగా స్థావరం వైపు పోవచ్చాడు.

హాల్లోనే ఎదురైనాడు బాన్. వన్నెండు గంటలదాకా కబుర్లతో కాలక్షేపం చేసి తన గదికి తిరిగివచ్చాడు. బాన్ మాత్రం నిలబడిన చోటునుంచి కదలకుండా స్థావరానికి వచ్చే మట్టి రోడ్డువే పే చూస్తూ వుండటం ఆతని దృష్టి నుంచి తప్పించుకోలేదు.

“వ్రండ్స్.... నేను చెప్పిన ప్రోగ్రాం.... డిటెయిల్స్ కన్నీ కరెక్టుగా వర్క్ అవుట్ చేయటం జరిగింది. ఎల్లుండి రాత్రి వన్నెండు గంటలకు మనం డెక్కన్ బ్యాంకు హెడ్డా సెను వాల్తును క్వాలిగొట్ట బోతున్నాం.”

హాలంతా గాంగ్ అనుచరులతో నిండివుంది. స్థావరానికి కావలావుండే పదిమందిలోనూ ఎనిమిది మంది ఆ రోజున మీటింగ్ కి వచ్చారు. అందరూ బాన్ చెప్పే మాటలను శ్రద్ధగా వింటున్నారు.

“ఇంతవరకూ మనంచేసిన దొంగతనాలన్నీ ఒకపత్తు. ఈ చోరీ మరొక పత్తు. షాదో తర్వాత షాదో లాంటి రాజు మన గాంగ్ లో చేరటం నేను యీ నిర్ణయానికి రావటానికి కారణం అయింది.”

“జంటిల్మన్.... ఈసారి మొత్తం పదికోట్ల రూపాయల విలువచేసే కరెన్సీ, బంగారు నగలు.... మొదలైనవిదోచుకో బోతున్నాం. ఇంక కొంతకాలంవరకూ మన వ్యాపకాలు కట్టిపెట్టి రహస్యంగా వుండాలి. ఎల్లుండి రాత్రి ప్రోగ్రాం అయిపోగానే నాలుగు రోజులు విశ్రాంతి. ఆ తర్వాత అందరమూ బెంగుళూరు వెళ్ళిపోతాం. రెండు నెలలపాటు రెస్ట్ తీసుకొని తిరిగి మన కార్యకలాపాలు మొదలు పెడదాం.”

పెద్దపెట్టున చప్పట్లు చరిచి తమ హర్షాన్ని వెలిబుచ్చారు గాంగ్ మొదలల్లు అందరూ.

ఉన్నట్టుండి సుమిత్ర లేచి నిలబడింది. “బాన్.... జీవన్

ఏమయ్యాడో తెలియటంలేదు. ప్రోగ్రాం నాటికి అతను రాకపోతే ఎలాగో" ప్రశ్నించింది.

రెండు క్షణాలపాటు గంభీరంగా వుండిపోయాడు బాన్.

"జీవన్ వస్తాడనే ఆశద్దాం. రాకపోతే....ఎలాగో ఒకలా ఎడ్లెడ్లు చేసుకోవాలి. రాజుకు అతన్ని సహాయంగా నియమిద్దామని అనుకున్నాను. అతను లేనివక్షంలో ఉన్నానని నువ్వు భర్తీ చేయాలి."

తల వూపి తన స్థానంలో కూర్చుంది సుమిత్ర.

"మైడియర్ ప్రండ్స్... రేపు ఉదయం మీరు చేయవలసిన పనులు.... వివరంగా వ్రాయబడిన పోస్టల్ యిస్టాన్షను చదువుకొని సిద్ధంగా వుండండి. విష్ యూ ఎ హేల్ థైం" అంటూ తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు బాన్.

ఒకరినొకరు తోసుకుంటూ కౌంటర్ దగ్గర గుమికూడా అందరూ. తనను వెతుకుతూ వస్తున్న సుమిత్రను గమనించి, హడావుడిగా ఒక లిక్కర్ బాటిల్ చంకన పెట్టి కొని చల్లగా బయటకు జారుకున్నాడు పాడో. మళ్ళీ పరికి అనుమానం రాకుండా.... కావలా నిలబడిన ఒక మెంబర్ దగ్గర కూర్చుని విస్కీ అంతు చూడటంలో మునిగిపోయాడు.

13

బాన్ ప్రోగ్రాం ఎప్పుడు ఫిక్స్ చేశాడో జీవన్ కి తెలుసు. పాడో వినిమాకని బయలుదేరిన రోజునే ఆ విషయం అతనితో చర్చించాడు బాన్.

రోజులు గడుస్తున్నకొద్దీ జీవన్ లో ఆత్రుత అధికం కాగింది. రాజు తనను డబుల్ క్రాస్ చేస్తున్నాడు. తన మా విషయం బాన్ తో చెప్పకపోతే గాంగ్ సర్వనాశనం అవుతుంది.

రెండురోజులు ఓపికగా తప్పించుకొనే మార్గం కోసం చూశాడు. ఏదీ కనిపించలేదు. ఈసారి బంధించినప్పుడు బాట్లు పూడతీసి సాక్స్ తో వుంచారు. బాట్లతోపాటు నాటిలోవుండే సాధనాలుకూడా పోయాయి.

మూడవ రోజు మధ్యాహ్నం ప్రోగ్రాం రేపటి రోజున అనగా.... ఎదురు చూడని అవకాశం జీవన్ కి లభించింది.

రోజూ అతనికి భోజనం పట్టుకువచ్చే యువకులు ఆ రోజు రాలేదు. ఒక వృద్ధుడు రొట్టెలన్ను పళ్ళెం తెచ్చి జీవన్ ముందుంచాడు. చేతికివున్న కట్లను పూడతీసి తినమని వైగచేశాడు. రెండు రొట్టెలను తిన్నాడు జీవన్. మంచినిట్లు కావాల్సి వచ్చింది.

తన మతిమరుపుతనానికి నిందించుకుంటూ మంచినిరు తెమ్మని భార్యను పిలిచాడా వృద్ధుడు.

రెండు క్షణాలపాటు జీవన్ ని కనిపెట్టి వుండటంలో భాగ్యం జరిగింది. ఆ అవకాశాన్ని సద్వినియోగపరచుకున్నాడు జీవన్. పళ్ళెం ఎత్తి వృద్ధుడి తలమీద బలంగా నొసాడు.

అంగునున్న కట్టం వచ్చింది. తల చిట్టి రక్తం దూకా
మీదికి కారుతుండగా నేలమీద పడిపోయాడతను.

క్షణంకూడా ఆలస్యం చెయ్యకుండా కాళ్ళకున్న బంధ
లను సడలించుకున్నాడు జీవన్. చెంగున లేచి ద్వారంలో
నుంచి బయటకు గెంతాడు. మంచిసీరు తెస్తున్న సీతాప
భార్యకు ఆతని వీపుమాత్రం కనిపించింది. గదిలోకి తిరిగి
చూసి.... జరిగిన విషయాన్ని అర్థం చేసుకుంది. వెంటనే
రోడ్డుమీదికి వచ్చింది.

పాన్ పాప్ దగ్గర కూర్చుని వచ్చేపోయేవారిని చూస్తు
న్నాడు శ్రీకర్. ముఖేష్ ఐ. జి. పి. ని ఒక కంటకనిపెట్ట
టానికి వెళ్ళాడు. వాసు పాన్ డబ్బీలో కూర్చుని దిశచూ
చేస్తున్నాడు.

జరిగింది వినగానే నెత్తిమీద పిడుగు పడినట్లు అడి
వడ్డారు వారిద్దరూ.

“వానూ! నువ్వు బాబాయిని హాస్పిటల్ కి తీసుకువెళ్ళు.
నేను ముఖేష్ కి చెప్పివస్తాను” అంటూ అటు వచ్చి
ఆటోని వట్టుకొని టాంక్ బండ్ మీదుగా ఐ. జి. పి. ఆ
సుకు దూసుకుపోయాడు.

రాణిగంజ్ నుంచి ఒక టాక్సీలో లంగర్ హాస్ చేరు
కున్నాడు జీవన్. అక్కడినుంచి కొండగట్టలకు అడ్డంపడి
సాయం సమయం వేళకు స్థావరాన్ని సమీపించాడు.

కాపలావారు అతన్నిచూసి ఆశ్చర్యంతోనూ, ఆనందం
తోనూ ఆహ్వానించారు.

“రాజు ఎక్కడ వున్నాడు?” జీవన్ అడిగిన మొట్ట
మొదటి విషయం అది. గదిలో పడుకొని నిద్రపోతున్నట్లు
చెప్పాడు ఒక మెంబర్.

క్షణంకూడా ఆలస్యం చేయకుండా బాస్ గదిలోకి
వెళ్ళాడు జీవన్. అతన్ని చూడగానే బాస్ ఆనందానికి
అంతులేక పోయింది.

“బాస్.... నేను ఒక పెద్ద తప్పుచేశాను. మీరు అందుకు
ఏ కిక్ష విధించినా సంతోషంగా అనుభవిస్తాను. నామాటల్ని
జాగ్రత్తగా విని జరుగవలసింది ఆలోచించుకోండి” అంటూ
జరిగిన సంఘటనలను వివరంగా తెలియచెప్పాడు జీవన్.

పళ్ళు కొరుకుతూ డ్రాయర్ లోవున్న రివాల్వర్ ని బయ
టకు తీసాడు బాస్.

“నాకు తెలుసు. మొదటినుంచి నాకు అనుమానంగానే
వున్నది. దట్ బ్లడ్ బాస్టర్ యాక్ షాడో. మనం షాడో
పేరు పెట్టుకొని దొంగతనాలు చేస్తున్నట్లు తెలిసి మనల
నందరీ పట్టించడానికి వచ్చారు. వాడి అంతుచూడకపోతే
లాభంలేదు” అన్నాడు.

షాడో పేరు వినగానే తెల్లబోయాడు జీవన్. “బాస్...
అతను షాడోనే అయితే మీరు తొందరపడకండి. నిదా
నంగా ఆలోచించి చేయండి ఏ వస్తే నా” అని మాత్రం ఆన
గలిగాడు.

ఆ రెండు మాటలూ బాస్ కాళ్ళకు బ్రేకులు వేశాయి.
నిజమే! తన విషయం బయట పడిందని తెలిసినమరుక్షణం

కార్నర్ చెయ్యబడిన పెద్ద పులికా ఎదురుతిరుగుతాడు పాడో. ముందు తను ప్రాణాలు పోగొట్టుకోవాల్సి వస్తుంది.

కాస్త నిదానంగానే బాస్ ఆలోచనలు కొత్త పుంజు తొక్కాయి. “కహాబాష్ జీవన్...మంచి ఆలోచన చెప్పావ్. వెళ్లి మన వారినందరినీ హెచ్చరించు. నువ్వు తిరిగివచ్చి నట్లు రాజుకు తెలియకూడదు. అతను పాడో అని మన యిద్దరికీ తప్ప మరొకరికీ అర్థం కాకూడదు” అన్నాడు జీవన్ భుజం చరుస్తూ.

తను చేసిన పొరపాటును బాస్ అపార్థం చేసుకోకపోవటంతో ఆనందపడుతూ... ఆ జజ్జలను అక్షరాలా అనుబంధంలో పెట్టించటానికి కదిలిపోయాడు జీవన్.

చేబిల్ మీదవున్న అలారం స్వీచ్ ని నొక్కాడు బాస్. చెవులు దిబ్బుళ్ళు పడేలా స్థావరంలోని బెల్ మ్రోగింది.

గా గ్ మెంబర్లు అందరూ హాలులో సమావేశమైనాడు. “రాజు ఎక్కడ?” వారందరినీ చూస్తూ ప్రశ్నించాడు బాస్.

ఒక అనుచరుడు పాడో గదికి వెళ్ళి, అతన్ని నిద్ర నుంచి లేపి హాల్లోకి తీసుకువచ్చాడు.

“మైడియర్ మెంబర్స్.... అనుకోని పరిస్థితులవల్ల.... రేపటి ప్రోగ్రాం కాన్ఫిర్ అయింది.”

బాస్ మాటలు అందరి ఉత్సాహం మీదా చప్పీళ్ళు చిల్కరించాయి. వారి వదనాలను పరికించి చిరునవ్వు నవ్వాడు బాస్. “ప్రండ్స్.... రేపటి ప్రోగ్రాం కాన్ఫిర్ అయిందని అన్నానేగానీ.... పూర్తిగా రద్దు అయిందని అనలేదు. మనం

వేసుకున్న అంచనాలు కొంచెం ముందుకు జరిగాయి. ఈ రోజే డెక్కన్ బాంకుమీదికి వెళుతున్నాం. రాత్రి పన్నెండు గంటలకు దాన్ని కొల్లగొట్టబోతున్నాం. మీకు యిచ్చిన కాగితాలలో తేదీని మాత్రం మార్చుకోండి”

చప్పట్లతో మార్కెట్ కి పోయింది స్థావరం. ఎవరికి వారు హడావుడిగా లేచి ఎవరి ఏర్పాట్లను వారు మానుకోవటంలో నిమగ్నులై పోయారు.

“రాజు! నీ ఎలెక్ట్.... అంతా నీ మీద ఆధారపడివుంది” పాడోని ఒకసారి హెచ్చరించి తన గదికి వెళ్ళిపోయాడు బాస్.

ఎందుకలా ప్రోగ్రాం ఛేంజ్ అయిందో అర్థంకాక మెల్లిగా తన గదికి తిరిగివచ్చాడు పాడో. ఏదో జరుగకూడని విషయం జరిగిందని అతనికి అనిపించసాగింది. ఎల్లప్పుడూ ప్రమాదాలను గురించి హెచ్చరించే సిక్స్త్ సెన్స్ ముందు ఏదో ప్రమాదం ముంచుకు రాబోతున్నదని హెచ్చరికలు పంపసాగింది.

ఏది ఏమైనా యీ విషయం తనవారికి తెలియాలి. అరు నూరై నా నూరు ఆరయినా.... ఈ దొంగతనం జరుగకూడదు.

కిటికీ దగ్గరే నిలబడి కొండ గుట్టలవైపు చూడసాగాడు. నడన్ గా అతని హృదయంలో ఒక ఆలోచన మెదిలింది.

అంతకుముందు స్థావరం పున్నట్లే యిదికూడా కొండ గుట్టల మధ్యనే వున్నది. కాని దీనిమట్టావున్న గుట్టలకు

ఆవల ఎ తెన కొండలున్నాయి. వాటిమీద ఎక్కితే తమ బంగ్లా బంగ్లాలోని తన కిటికీ స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది— బై నాక్యులర్స్ వుపయోగించి చూస్తే!

వెంటనే బెడషీట్స్ ని ఒక చివరచించి రౌండు చదరపు ముక్కలు కింద చేశాడు. వాటిని జెండాలలాగా పట్టుకొని సిగ్నల్స్ ఇవ్వటం ప్రారంభించాడు.

14

కొండల మీద కూర్చుని బై నాక్యులర్స్ తో గుట్టల మధ్య కనిపిస్తున్న బంగ్లానే గమనిస్తున్నది బిందు.

షాడో గది కిటికీ దగ్గర నిలబడటం ఆమెకు తెలుస్తూనే వున్నది. అతను ఏమైనా సిగ్నల్స్ యిస్తాడేమో అని ఓపికగా ఎదురుచూడసాగింది. ఒక అరగంటసేపు కదలకుండా కిటికీ దగ్గరే నిలబడి వున్నట్లుంటే లోపలికి వెళ్ళాడు షాడో. పది నిమిషాల తరువాత రెండు జెండాలతో తిరిగివచ్చాడు.

బిందు గుండెలు వేగంగా కొట్టుకోవటం ప్రారంభించాయి. ఆ సిగ్నల్స్ ని అర్థం చేసుకొనేసరికి ఆమె శరీరమంతా చెమటలతో నిండిపోయింది.

బై నాక్యులర్స్ ని అక్కడే పదిలి వేగంగా కొండదిగి సిటీ వైపు అడుగులు వేయటం ప్రారంభించింది. ముఖేష్ చీకటి పడిన తరువాత సన్నానని అన్నాడు. కానీ, అతను ఐచ్చేదాకా వెయిట్ చేసే టైం లేదు. వెంటనే ఏర్పాట్లు చేయటం ప్రారంభించాలి. లేకపోతే షాడోకు సహాయం చేయడం అసంభవం అవుతుంది.

పరుగులాంటి నడకతో లంగర్ హౌస్ చేరుకున్నది. అప్పుడే కదలబోతున్న సిటీబస్ ఎక్కి మెహదీపట్టణంలో దిగింది. బస్ వేగం ఆమెకు నచ్చలేదు. ఇంకా వేగంగా వెళ్ళిపోవాలి. మెహదీపట్టణంలో టాక్సీఎక్కి డ్రయవర్ ని హెచ్చరించింది.

పావుగంటలో రాణీగంజ్ తీసుకువెళ్ళాడతను.

అప్పటికి ముఖేష్ పాన్ షాపు దగ్గరికి చేరుకున్నాడు. శ్రీకర్, వాసు, అతను కలిసి ఏం చేయాలా అని తలలు బద్దలు కొంటుకుంటున్నారు.

సుడిగాలిలా చూసుకువచ్చిన బిందును చూడగానే అదిరి పడి ఎదురుగా వచ్చారు. “గెట్ రెడీ: రాత్రికి అబోయిబో కేల్చుకోవాలి” అంటూ షాడో మెప్పేజిని వారికి వివరించింది.

జీవన్ తప్పించుకున్నాడన్న విషయం బిందుకు చెప్పకుండా తమలోనే చాచుకున్నారు వారందరూ. చెప్పి ప్రయోజనం ఏముంది? ఎలాగూ రాత్రికి అంతా సెటిల్ అవబోతున్నది. కాదని చెప్పితే....బిందు ఎలా ప్రవర్తిస్తుందో వూహించటం కష్టం.

షాడో ప్రాణానికి ఆహాయం సంభవించబోతున్నదని తెలిసిన మరుక్షణం వంటరిగా వెళ్ళి ఆ గాంగ్ మీద విరుచుకుపడిన....వడగలదు.

ఆ విషయం ఐ. జి. పి.కి రిపోర్టు చెయ్యాలా వద్దా అన్న విషయం వారికి కొరకదాని సమస్య అయింది.

అదికూడా అంతే. రిపోర్టుచేస్తే, ఒక తంటా! చేయకుండా వుంటే మరొకతంటా!!

* * *

స్థావరంలోవున్న వాహనాలన్నీ బారులు తీర్చి బంగ్లా ముందు నిలబెట్టబడ్డాయి. ఆయుధాలు ధరించిన మెంబర్లు ఒకరోకరుగా వాటిల్లో ఎక్కి కూర్చుంటున్నారు సుమిత్ర, బాన్ ఒక పక్కగా నిలబడి అందరినీ జాగ్రత్తగా పరీక్షించి చూసుకుంటున్నారు.

వరండాలో వున్న బెంబీమీద కూర్చుని తన లెక్కలు తను చూసుకుంటున్నాడు షాదో. మొత్తం పది అంబా సిడర్ కార్లు. అన్నిటికీ నెంబర్ ప్లేట్లు మార్చబడ్డాయి. ఒక్కొక్క కారులోనూ నలుగురు మెంబర్లు కూర్చున్నారు. రెండు మీడియం సైజు వాన్లు. వాటిలో పదిమంది కూర్చున్నారు. పదిహేను మోటార్ సైకిళ్ళు....ముందు కదిలి పోయాయి.

స్థావరానికి కాసలాగా సదిమంది మాత్రమే వున్నారు. మెంబర్ల దగ్గరవున్న డబ్బు....బాన్ చేర్చిన సొమ్ము అంతా స్థావరంలోనే వుంది.

ఒకటొకటిగా మోటార్ సైకిళ్ళను అనుసరించాయి అంబాసిడర్ కార్లు. వాటివెనుక వాను కదిలాయి. అందరి కంటే ఆఖరున ఒక ఫియట్ కారులో బాన్, సుమిత్ర, షాదో బయలుదేరారు. స్టీరింగ్ ముందున్న వ్యక్తి ముఖం ఆ చీకటిలో షాదోకు సరిగా కనిపించలేదు. కనిపించకుండా పెద్ద తలపాగా చుట్టుకొని వున్నాడతను.

పదకొండు గంటలు కొత్తేసరికి గాంగ్ మొత్తం డెక్కన్ బాంక్ పరిసరాల్లోకి చేరుకుంది రెండు అంబా సిడర్లను గేటు సమీపంలో ఆపి మిగిలిన వాహనాలన్నీ దూరంగా నిలబెట్టారు.

బాంకు ఆవరణను అనుకునివున్న పెద్ద వుసిరిక చెట్టు నీడలో నిలబడి వాచివంక చూసుకున్నాడు బాన్.

పదకొండున్నర సూచించిన తరువాత చేయి ఎత్తి అనుచరులకు సైగ చేశాడు. మెల్లిగా ఇద్దరు అనుచరులు ముందుకు కదిలారు. తాగినవారిలా తూలుతూ గేటు ముందు నిలబడి పెద్దగా అరుచుకోవటం ప్రారంభించారు.

ఆవరణ లోపలవున్న వాచ్ మన్ అది గమనించవట్టు వుండిపోయాడు. వారి అరుపులు శృతిమించి చేతులు కలియటం వరకూ వెళ్ళింది. ఆ పైన అతను సహించలేక పోయాడు.

గేటు దగ్గరికి వచ్చి....“ఇక్కడ పోట్లాడకూడదు. మర్యాదగా అనుతిలికి వెళతారా....పోలీసులను పిలవమంటారా?” అని గద్దించి సలిశాడు.

“అదికాదు సాబ్....మీరే చెప్పండి. వీడు నాకు పది రూపాయలు బాకీ. తెగతాగిలేదు పొమ్మంటున్నాడు” అంటూ గేటు దగ్గరికి వెళ్ళాడొక అనుచరుడు.

“అరె జావ్ జావ్....ఏమిటి గోల!” విసుక్కున్నాడు వాచ్ మన్.

అవే అతని ఆఖరి మాటలు. గేటును సమీపించిన ఆను

చరుడు....చటుక్కున ముందు జరిగి అతని మెదను బలంగా ఒడిపి వట్టుకున్నాడు. రెండవ అనుచరుడు, చేతిలో వున్న ఇసుపకడ్డితో బలంగా అతని తలమీద మోదాడు.

వాచ్ మన్ అడ్డంకి తీరగానే నిశబ్దంగా అవరణలోకి అడుగుపెట్టారు అందరూ. నలుగురు అనుచరులు రోడ్డు మీద కాపలా నిలబడ్డారు. బాంక్ ముఖద్వారం సమీపించి, “ఘాయా....ఘాయా.” అని పిలిచారు ఇద్దరు మెంబర్లు.

లోపలనున్న వాచ్ మన్ వెంటనే సమాధానం ఇచ్చాడు. మళ్ళీ వీరు అదేమందిరి పిలవటంతో పిసుక్కుంటూ తలుపు తెరిచాడు. మరుక్షణం అతనికికూడా మొదటి వాచ్ మన్ గతే వట్టింది.

వెంటనే ఇద్దరు మెంబర్లు, బాంక్ కి కనెక్టున్న ఇస్తున్న ఎలక్ట్రిక్ వైర్లను తెంపి కరెంట్ ని ఆటంకపరిచారు.

వాట్సు అమర్చబడివున్న బగ్గర్ ఆలారం ఎందుకూ పనికిరాకుండాపోయింది. మరికొంత మంది టెలిఫోన్ వైర్లను పూడపీకేరారు.

మిగిలిన మెంబర్లు బాంక్ భవనంనుట్టూ నిలబడ్డారు.

“రాజూ! కమాన్ క్విక్!” హెచ్చరించాడు బాస్.

సుమిత్ర వెంటరాగా వాట్సు తలుపుల దగ్గరికి వెళ్ళాడు షాడో. బాస్ అందించిన వైకస్కోపును చెవులకు తగిలించుకొని వాట్సును తెరిచే కాంటినేషన్ ని కనిపెట్టటంలో నిమగ్నుడై పోయాడు.

బాస్ ఒకచోట నిలబడకుండా అన్ని చోట్లకూ తిరుగుతూ అందరినీ హెచ్చరిస్తున్నాడు.

పావుగంట తర్వాత వాట్సు డోర్ ని తెరువగలిగాడు షాడో. అంతకుమించి ఆలస్యంచేస్తే బాస్ అనుమానపడే అవకాశం వుంది.

“వేరేడన్ రాజూ! ఇక లోపలి లాకర్ల విషయం చూడు. కమాన్ క్విక్ క్విక్” దూరంనుంచి హుషార్ చేశాడు బాస్.

ముందు షాడో... తర్వాత సుమిత్ర. వాట్సు లోపలికి వెళ్ళారు. రెండు విముషాలలో ఒక లాకర్ ని తెరిచాడు షాడో. అందులో అన్నీ రకరకాల డాక్యుమెంట్సు వున్నాయి.

దాన్ని వదిలి మరొక లాకర్ ని సమీపించాడు షాడో. సుమిత్ర చేతికి అందిన డాక్యుమెంట్ ని ఒకదాన్ని తెరిచి బాటర్లైటు వెలుగులో చూడటం ప్రారంభించింది.

రెండవ లాకర్ ని తెరిచి, మూడవ లాకర్ వైపు వెళుతూ వాచివంత చూసుకున్నాడు షాడో. పన్నెండుగంటలయింది. ఈ పాటికి పోలీసులు రావాలి. తన మెస్సేజీ వారికి అందిందా?

డాక్యుమెంట్స్ చదువుతున్న సుమిత్ర ముఖం తెల్లగా పాలిపోయింది.

“రాజూ!” అని పిలిచింది అన్యష్టంగా.

ఏమిటన్నట్లు చూశాడు షాడో.

“రాజూ! ఇది చూశావా? ఇందులో తన ఆస్తివంతా అనాధ శిశువుల పెంపకానికి వినియోగించమని ఒక ధన వంతుడు వ్రాసిన వీలునామా. ఈ వ్యాంకును అందుకు ఓర్చిగా వియమించాడు.”

“అందులో వింతవీముంది సుమిత్రా! బాంకులు అంటే ప్రజలకు సాయంచేసే సంస్థలు అని అర్థం ఇక్కడ డబ్బు అంతా ప్రజలది. ఆ ప్రజలలో రికరకాల వారు వుంటారు. మనం ఇలాంటి విషయాలను గురించి ఆలోచించకూడదు.”

పెదవులు బిగించి ఆ డాక్యుమెంట్ ని లాకర్ లో పడవేసి లాకర్ ని మూసేసింది సుమిత్ర.

నెమ్మదిగా ఒక్కొక్క నోట్లకట్టనూ అందుకొని వెంటి తెచ్చిన సూట్ కేసులో పేర్చుతున్నాడు షాదో.

ఉన్నట్టుండి అతనికి అడ్డం వెళ్ళింది సుమిత్ర. సూట్ కేసులో వున్న డబ్బువంతా తిరిగి లాకర్ లోకి నెట్టి.... మూసేసింది.

క్లిక్ మంటూ లాకర్ తాళాలు బిగుసుకున్నాయి.

“సుమిత్రా! ఏమిటా పని నీ కేమైనా మతిపోయిందా?” అశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు షాదో.

తల అడ్డం తిప్పిందామె. “లేదు రాజూ! నాకు మతి పోలేదు. ఇప్పుడే పోయినమతి తిరిగిచ్చింది. రాజూ! నేను ఈ పుత్తిలో ఎందుకు దిగానో తెలుసా?” అని అడిగింది.

షాదో విస్ఫూరిత నేత్రాలతో ఆమెవంకే చూస్తున్నాడు.

“రాజూ! చిన్నతనంలోనే నా కల్లి తండ్రులు గతిం చారు. నా అనేవారు లేక.... అలనా పాలనా చూసే దిక్కు లేక గాలికి పెరిగాను. చెడుత్రోవలు పట్టాను. నాశనమై పోయాను, కాని రాజూ.... నా లాంటి వారికి సాయంగా.... కొందరు ధర్మాత్ములు నిలబడివున్నారు నీ.... అటువంటి వారికి బాంకులు.... నహాయపడుతూ వుంటాయనీ ఈ నాదే తెలిసింది. నేను దురదృష్టవంతురాలిని. నాకు ఆ అండ లభించలేదు కాని నా లాంటివారు యీ దేశంలో ఇంకా చాలా మంది వున్నారు. వారి జీవితాల్ని నా చేతులారా నేను నాశనంచేయలేను. ఆ పని నా వల్లకాదు” కన్నీరు విడుస్తూ ఆర్ధ్రంగా అన్నది సుమిత్ర.

“ఐస్ వింటే నిన్ను నిలుపునా నరికి పోగులు పెడుతాడు” హెచ్చరించాడు షాదో.

మెరుపులా బ్లౌజులో నుంచి చిన్నపిస్టర్ ని తీసింది. “నా కంఠంలో ప్రాణం వుండగా యీ వాల్చర్ కి ఎవరినీ రానీయను, రాజూ.... మర్యాదగా బయటికి పో. నన్ను వారింపటానికి చూసినా, ఈ డబ్బును తస్కరించడానికి ప్రయత్నించినా నీ ప్రాణాలు తీయటానికి గూడా వెనుకాడను” దృఢకంఠంతో హెచ్చరించింది.

“శహభాష్ సుమీ! బాగా చెప్పావ్. ఇద్దరూ ఇద్దరే. గజదొంగగా పేరు తెచ్చుకొన్న షాదో, దొంగతనాలను మాని పోలీసులతో చేతులు కలపబం-క్షణం క్రిందటిదాకా డబ్బుకోసం ఏమైనా చేయటానికి సిద్ధపడిన నువ్వు ఆ

షాదోకు నీకులు బోధించటం చాలా బాగుంది” అన్న మాటలు విని మొదలు అటు తిరిగిపోయాడు.

ఆదే సమయంలో బైటనుంచి పెద్దపెట్టునకొచ్చులు విన వచ్చాయి. పోలీసు నైరన్లు.... విజిల్స్... కాల్పులమోతలు, దద్దరిల్లిపోవటం ప్రారంభించింది ఆ ప్రదేశం.

“దుర్మార్గుడా.... నీ పంతం నెగ్గించుకున్నావన్న మాట. అయితే ఏం? ఫలితం చూసుకోవటానికి నీ ప్రాణాలు వుండవు. అనుభవించు” అంటూ రివాలవర్ పేల్చాడు జీవన్.

ఉన్నట్టుండి ముందుకు దూకింది సుమిత్ర. ఆ బుల్లెట్ ఆమె గుండెల్లో దిగబడింది.

ఆమెను అడ్డుచేసుకొన్న దాగర్ని బయటికి లాగాడు షాదో. గాలిని చీల్చుకుంటూ వెళ్ళిందది. సూటిగా పోయి జీవన్ కంఠంలో దిగబడింది.

మొదలు నరికిన చెట్టులా విరుచుకు పడిపోయాడతను. కిందపడిన సుమిత్రను భుజాలమీద వేసుకొని వాల్తు బయటకు పరుగుత్తుకు వచ్చాడు షాదో.

“మోసం... ద్రోహం రాజా! నాకే ద్రోహం చేస్తావా చూడు ఏం చేస్తావో” అంటూ ఎదురుగా వచ్చిన బాన్సిని గమనించి మళ్ళీ వాల్తులోకి దూకాడు.

దూకుతూ వాల్తు తలుపును పట్టివున్న ఇసుకకొక్కెన్ని కాలితో తన్నాడు.

సెనుకా ముందూ చూడకుండా లోనికి పరుగుత్తుకు

వచ్చాడు బాన్. అతని చేతిలోని ఆటోమాటిక్ రైఫిల్ అగ్నివర్షాన్ని కురిపిస్తోంది. బుల్లెట్లు షాదో చుట్టూ పడి కందిరిగలలాగా యుంకారం చేస్తున్నాయి.

బాన్ వాల్తు ద్వారంలో అడుగుపెట్టటం వాల్తు తలుపు అడ్డు తొలగి మూసుకుపోవటం ఓకేసారి జరిగాయి.

తెవ్వన కేకపెట్టాడు బాన్. రెండు టన్నుల బరువున్న ఆ ఇసుకతలుపు అతన్ని మధ్యకు కత్తిరించేసింది.

తలుపు పూర్తిగా మూసుకోకముందే ముందుకు గెంతి అడ్డుకున్నాడు షాదో. బయటికి వస్తుండగా.... దిలదీల లాడుతూ లోనికి వచ్చింది పోలీసు బలగం.

“సార్ అతనే మా మనిషి” అని ముఖేష్ అరుస్తున్నా వినకుండా షాదో చేతికి సంకెళ్ళు తొడిగి బయటికి లాక్కుపోయారు.

సుమిత్రను ఆంబ్యులెన్స్లో ఎక్కించటం చూసి తృప్తిగా నిట్టూర్చాడు షాదో. ఒకరి తరువాత ఒకరుగా బందీలై పోలీసువాళ్లలో కూర్చుంటున్న గాంగ్ మెంబర్లను చూసి భారంగా నిట్టూర్చాడు.

తెలిపిచేసినా తెలియకచేసినా తప్పుతప్పే. అందుకు శిక్ష అనుభవించక తప్పదు.

“ఐయామ్ సారి మిస్టర్. వాల్తులో వున్న మనిషి దొంగ కాదని అంటే మేం ఎలా నమ్ముతాం. ఈ విషయంలో మీరు ఎన్ని చెప్పినా ప్రయోజనం లేదు. అతన్ని

వదిలిపెట్టటం అనంభవం” బచ్చితంగా చెప్పి పైళ్ళలో తల దూర్చుకున్నాడు పోలీస్ కమీషనర్.

బిందు కోపంగా ఏదో అనబోయింది. ముఖేష్ ఆమెను వారిచి బలవంతంగా బయటికి లాక్కుపోయాడు.

“రాజు లేకపోతే... ఈ పెద్ద మనిషికి వీళ్ళు దొరికే వాళ్ళా! అనలు ఈయన ఉద్దేశ్యం ఏమిటి? ఏరీ! ఆ కులకర్ణి గారు ఎక్కడా?” పళ్ళు కొరుకుతూ పోన్ కోసం నాలుగు వైపులా చూసింది బిందు.

“అమ్మా. కాంటిండు. అంతా సరి అయిపోతుంది. రాజు ఇంకో గంటలో విడుదల అవుతాడు” అప్పుడే వచ్చిన శ్రీకర్ చేతులు జోడించి విన్నవించుకున్నాడు.

ప్రశ్నార్థకంగా చూసిన బిందుకు ఐ. జి. పి. నే స్వయంగా సమాధానం ఇచ్చాడు.

“ఐయామ్ సారి మేడమ్. చాలా అనుచితంగా ప్రవర్తించాం. మీ రాజును వెంటనే విడుదల చేస్తున్నాం. ఈ విషయం నాతో వింపాదిగా చెపితే సరిపోయేది. ఇందుకు హై రెవెన్యూలో ప్రెషర్ తేవటం ఏం బాగుంది?” మాటలో మాటగా తన గోడు వెళ్ళబోసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

మరో అరగంటకల్లా షాదో తనవారిని కలసుకున్నాడు.

“బిందూ. సుమిత్రకు ఎలావుంది?” రాగానే అడిగాడు.

“షీ యాక్ ఆల్ రైట్ రాజూ. కులకర్ణిగారికి ఆమె

విషయంకూడా తెలియచేశాం. శిక్ష తప్పకపోయినా. చేత నయినంత సాయంచేద్దామని అన్నారు. ఇక షాదో బిజినెస్ పూర్తి అయితే, మనల్ని గూటికి చేరుకోమని చెప్పారు” అని వెల్లిడించాడు శ్రీకర్.

లోపలినుంచి గర్జనలాంటి మాటలు వినరావటంతో అటు చూశారు అందరూ.

“షాదో! షాదో!! షాదో!!! వేరీక్ డబ్ బగర్: వందమందికి పైగా దొంగల్ని బంధించాం. ఇంత గొడవ చేసి పోయిన డబ్బును స్వాధీన పరుచుకున్నాం. అయినా ఆ షాదోని పట్టుకోలేకపోయాం. ఇన్వెస్ట్. గ్రేట్ ఇన్వెస్ట్” అని క్రింది అధికారుల మీద అరుస్తున్నాడు పోలీస్ కమీషనర్.

షాదో కేసి చూసి మృదువుగా నవ్వింది బిందు! ఆమెతో జతకలిపారు మిగిలిన వారందరూ.

—:కు థం:—